

Előfizetési árak:
 Egy évre . . . 8 frt — kr.
 Fél évre . . . 5 frt — „
 Negyed évre . . . 1 „ 50 „
 Egy órára . . . — „ 50 „
 Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:
 PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 (Nádossy-féle ház)
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó felszo-
 lalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:
 PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény inté-
 zendő.
 Kéziratok vissza nem adatnak.
Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek és
 előfizetések elfogadhatnak
 valamennyi könyvkereske-
 désben.

Egyes számok kaphatók:

Wedinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér), Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedés.

Fölhívás előfizetésre.

A „Pécsi Figyelő“-t, a nagy részében ellenzék Baranyavármegye egyetlen ellenzéki lapját, a nagy közönség pártolásába ajánljuk most, midőn a folyó év végéhez közeledünk s a „Pécsi Figyelő“-vel január elsején a huszadik évfolyamot kezdjük meg.

A viszonyokhoz mért hatáskörön belül a „Pécsi Figyelő“ megingathatatlanul küzdött Magyarország függetlenségének kivívásáért azon program szerint, a melyet a függetlenségi és 48-as párt vall magáénak. Törekedett pedig erre az által, hogy — a mennyire t. i. a vidéki lap hatásköre elterjed — hirdette a függetlenségi és 48-as párt tanait, a polgárok előtt föltárta a múlt s a jelen kormánya által egymásra halmozott hibákat, jog- és alkotmányserelmeket, ezeknek föltüntetésével és következetes ostromozásával a polgárok lelkében megérlelte azt a meggyőződést, hogy ez állapotokon csak az által segíthet magán az ország, ha függetlenségi párthoz tartozó képviselőket küldvén minél nagyobb számban az országgyűlésbe, a közösügyes kormányt megbuktatja. S hogy folytonos és következetes küzdése nem volt eredménytelen, bizonyítja azon körülmény, hogy Baranyavármegye választó polgárainak túnyomó része az ellenzéki zászló alatt tömörül, a minek létrehozásában bizonyára a „Pécsi Figyelő“ tizenkilencz éves működésének is megfelelő érdeme van.

Eddigi előfizetőink és olvasóink ismerik

rik lapunk megtörhetetlenségét, ismerik lapunk értékét — s nem is egyenesen nekik szólnak a soraink. De azt a kérelmünket már egyenesen hozzájuk intézzük, hogy **igyekezzenek a zászlónak minél több hivat szerezni azok sorai közül, a kik még nincsenek velünk egy zászló alatt.** Igyekezzenek ezt elérni az által, hogy **minél több hivat szerezzenek a „Pécsi Figyelő“-nek.** Ajánlják lapunkat ismerőseik, barátaik körében nemcsak mint az egyetlen ellenzéki lapot a megyében, hanem **mint a legolcsóbb és mégis legtöbbet nyújtó megyei magyar lapot.**

Hogy egyrészt régi előfizetőinknek, hű kitartásukért, viszont még többet nyújtunk, másrészt, hogy a toborzás munkáját megkönnyítsük, a lap kiadója **új évtől azt a kedvezményt nyújtja,** hogy a szintén az ő kiadásában megjelenő

Veréb Jankó közkedveltségü élcslapot, az eddighez képest félnagyságban, hetenként egyszer, a szombati számhoz

ingyenes mellékletül adja a „Pécsi Figyelő“-höz.

E határozott áldozat mellett — mert egyébként a „Veréb Jankó“-t mint külön álló lapot nem tartja fenn — a „Pécsi Figyelő“ **árát a régiben hagyja meg.**

Kérjük tehát t. előfizetőinket, hogy pártfogolják tovább is a Pécsi Hirlappal egyesített „Pécsi Figyelő“-t, ehez

képest előfizetéseiket minél előbb sziveskedjenek megújítani; azon kívül — a jó ügy érdekében — terjesszék, ajánlják a lapot minél szélesebb körben különösen most, mikor a választások előtt és alatt a legszentebb harczot vivja a lap a haza jobb sorsa érdekében!

A „Pécsi Figyelő“ előfizetési ára a „Veréb Jankó“ **ingyenes** heti mellék-lappal együtt:

egy évre 6 frt
 fél évre 3 frt
 negyed évre 1 frt 50 kr.

Karácsony a politikában.

A kis hógolyó bic megindult a lejtőn s immár a nyakunk közé szakad a lavina. Nincs, a mi ezt már föl tudja tartani omolásában. Az országgyűlés fölcsúsztatásáról apró, elejtett szavak röpöködtek szét még nemrég, mint játszi hópolyhek; a kormányelnök igyekezett ezeket a hópolyheket hamarosan elsöpörni; de most már ő maga sem tudja visszatartani a hóhalmazt, hogy le ne gördüljön, magával rántván azt is, a ki neki támasztja a hátát.

Nolens-volens bele kell ugrania a kormánynak a választási hercze-hurczába, mert az ő dolgai oda fejlődtek, hogy már a holnapi napjában sem igen bizhatik.

Kimondja tehát már főnhangon is, hogy ezzel a mai képviselőházzal valami nagyobb-fajta küzdelembe belemenni nem mer; nincs

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Táncziskola.

Őnök bizonyára tudják azt, hogy én e mecsekalji kis hazában egészen idegen és egészen ismeretlen vagyok? A manóba hogyan is tudnak! De ha ezt nem, talán tudják azt, hogy én a világ legszerencsétlenebb lényeknek egyike vagyok, aki az öngyilkosság gondolatával pár excellence intime viszonyban áll, s ki rendes napi sétáját a temető mellett végezi. Excentrikus, hogy úgy mondjam, hyper-nervozus vagyok. Üres óráimban előszeretettel feszegetem a lét fogasabb problémáit, s el-eltűnök az élet bakugrásain, s tele vagyok világfájdalommal.

Ez a világfájdalom kezdődött a születésemnél s a legújabb időkig ezzel játsztam le életem első fölvonását s most jönne a második fölvo-nás

Tehát a második fölvonás! Ennek a szín-helye már itt van, ebben a herczig kis fészekben, hol első jöttem annak tudatára, hogy az, ami egy élet összes kinlódását pótolni képes az egy-pár imádni való, csillogó kis leányszem. Zűtszre mondom, nincs gyönyörűbb valami, mint egy

bimbókorát élő, szelid kis leány, s hogy nincs nemesebb, költőibb élvezet, mint egy virágos-kert levegőjét szívni, hol az Isten legszebb virága illatozik, a tizenégy-tizenöt éves gyermek-leány.

Nos uraim én a paradicsomból jövök! Itt vagyok, s lerázom a hozzám tapadt illatot. Táncziskola! Ismertem egy uri embert; ez a jó úr a táncziskolát földi pokolnak tartotta. Féltség, egyoldalú, bolond teoria. A táncziskola a leg-legtisztabb, legártatlanabb örömet nyújtó kis menyország, s aki ennek ellenkezőjét állítja, megérdemli, hogy ezt az aranyos kis tanyát belülről sohsem lássa.

Egy hosszú, tágas és jól világított terem, lakkal beerosztott parquettel, a falak mentén végighúzódó ülőhelyek a garde des damesok részére, melegítő egy sarokban álló kályha által, ez a tánczó hely. Egy kis ország, királylyal és alattvalókkal. Magastermetű, ruganyos férfiú, koromfekete körszakállal s kisse antik metszésű sasorral az országoeska souverainje, profán nyelven tánczimester. Művész a szó nemesebb értelmében. Ez az ember közel jár a hatvanhoz, de azért nincs senki, ki első látásra negyvenen fölülállónak ne hinné. Ha így folytatja, kész az új Mathuzalem. Es az alatt

valók? Boldog király! Hisz az, hogy nincs ősz haja, valami nagyon természetes és észszerű. Elysiumban az ősz haj tudvalevőleg ismeretlen. Angyalok között forgolódva nemesoda, ha örök-ifju marad.

Nézze ezt a kedves gyermeket! Mily szép, mily tünde, mily kedves, mily szerény, mily elragadóan enivaló! Várjon csak. Ez tánczolni fog. A terem élénkülni kezd. Házias, de mégis oly szerfölött kedves toillettkbe bújt gyermekleánykák sűrögnek-forognak a fénylő pádimentumon, lesve a pódiumon álló Bösendorfer első accord-jait. Halja csak! Az Enfant-terrible-k-marsch sa. Én bolondulok a Gigerl-marsch után. Nézze! Tánczolnak. Egymásután keringőznek el előttem ezek a sylphid szerű kis figurák, kipirult arczczal, hevülő kis kebellet, szeliden átölelve bohó fiúk által, kik a boldogságtól csöppekben verítkeznek. Oh tiszta szűzies életkor ártatlan édes gyönyörűsége!

Figyeljen, most következik a franczianégyes Látja. Egy darab a Du Barry korából. Ismeri ön a menuett et? Ez olyasvalami. Telve szelemmel, telve sokatmondó semmiségekkel. Ah! egy tour de main! Kéz a kézben, szem a szemre mosolyogva. Szép dolog ez. Négyes után séta a teremben. Látja ön azt a tejeles száju szöke

megelégedve a saját pártjával sem, persze hogy az ellenzékkel még kevésbé.

Nos hát a bátorságnak ez a fajtája nagyon jó jel nekünk — ellenzéknek; de rossz jel is. Jó jel, hogy a kormány pártjában nagy a keveredés, az egymás iránt való bizalmatlanság, elégedetlenség. Rossz jel pedig azért, mert a kormány ily körülmények között — görcsösen ragaszkodván a hatalomhoz — irtózatossághoz fog folyamodni nem csupán azért, hogy táborát újra összekerítse, hanem hogy az ellenzék sorait lehetőségig szétzilálja.

Az ellenzék erős, de a pénz még nagyobb erősség. Az ellenzéknek nincs pénze, a kormánynak pedig van sok.

Már most csak az ország népén múlik, mit akar: becsületes, tiszta választást-e, mely okvetlen megdönti ezt a tehetetlen kormányt s visszaállítja Magyarországot önállóságát, avagy akar 100 frtot fejenként és utána folytonos jogok nyirbálását, jogtalanságot, sérelmeket, sőt emellé még állandó nyomort.

Az országgyűlést minden bizonynyal januárban már fölösztatják, ugyanakkor a választások idejét is meghatározzák — a legközelebbi terminust tűzvén ki nagyon természetesen, mert a kormány nem adhat hosszabb egérutat az ellenzéknek.

Ez a választási verekedés lesz a karácsony a politikában. Milyen elűtő amattól a másik karácsonytól, a hol a béke jelszavával jön az angyal hirdetni a szeretet vallása megalapítójának világra jöttét.

De vajjon meghozza-e ez a karácsony a megváltót? a ki fölszabadítsa ezt a megáporodott nemzetet a kormány béklyói alól; a ki ledönti a pogány hitvallást, melyet a kormány vall, elhagyván a régi, ősi hitet; s visszaállítsa azt a vallást, melynek fődogmája: Magyarország önállósága, a magyar nemzet függetlensége.

Egyelőre gyenge a remény; de a

kamaszt? Ez a gyerek osztályának legjobb tanulója. Most tánczol. Csupa illem, csupa etiquette. Majd otthon nekiül a könyvének, s tanul éjfélig. De most tánczol és hódít. Mit susoghat ez a kölyök?! Nézzé! A kis leány figyel. Nevet. Elpirul. Parbleu! A kölyök alkalmasint nyilatkozott.

Nos, mit szól ehhez uram? Óh ifjúságom, verőfényes, letűnt, elhunyt ifjúságom! Valami édesen bolondító érzélem fujta át lelkemet. Ugrálni, ujjongani, ihajjazni szeretnék. Fölbuzog szívemben a szerelem lángja, s könnyeim meg-erednek.

Egy halvány, szokatlanul halvány kis leányt láttam ott a tánczteremben. Karesu mint egy kis özike, s szelid mint az Isten báránya. Mily elbájolóan engedte ez az édes gyermek gyenge kis derekát neked óh Jogász! S te repültél vele. A kis kebel pihegett. A lány lehunyta szempilláit s szinte átszellemült. Ah értem, értem. A zene mindenható.

„Tény az, hogy a szolid táncz erősíti az izmokat, edzi az idegeket. Ez haszna. Egyébként... a táncz most divat, kérdés holnap divat lesz-e? Egy híres orvos szavai. Híres orvos szavai! Én nem vagyok doktor, hanem azért mondok valamit. A táncz fölséges mulatság, a tánczoló kamasz érdekes jelenség, s te édes kis sápadt leányka táncz nélkül is aranyos vagy.

Bizonyos továbbá az is, hogy világfájdalmam mintha enyhült volna. Kezdem utálni a hatlövetű revolvert. Örülök az életnek. Újjászülettem.

Thanaatos.

folytonos küzdés közben legyűrt évek sorával, az elért sikerek után mindig erősebb. Azért hát parthivek készítsük elő az útját a bevonulandó Messiásnak!

„**Barátaim és ismerőseim biztatása és unszolása**“ — ellenére is kibocsajtom összegyűjtött humoros tárczazickekemet és eddig a fiók számára írt humoreszkeimet. A mintegy 10 ives vaskos könyvre — hogy költségeim biztosítva legyenek — előfizetést nyitok. — A könyv címe: **Fotografiák.** — Egy fűzött példány ára 1 frt 50 kr., diszkötésben 2 frt. Akik munkáim iránt érdeklődnek, sziveskedjenek az előfizetési pénzeket e hó végéig nevére a „Pécsi Figyelő“ szerkesztőségébe küldeni. A könyv január hó végén jelenik meg.

Haksch Lajos.
(Dr. Muki.)

HIREK.

— **(Lapunk mostani száma)** — mely a karácsonyi ünnepek miatt a szombani szám helyett is csak ma jelenhetett meg — 14 oldalra terjed. A rendes fölaphoz 4 oldal karácsonyi melléklet van csatolva, mely a következőket tartalmazza: Ünnepi cikk. — Karácsonyi emlék, költemény, Bolgár Kálmántól. — A krisztkindli, Várady Ferencztől. — Mult és jelen, költemény Zoltán Vilmostól, ki most rendezi dalait sajtó alá. — Arany ifjúság, Indigó pintytől (Buday László). — A század vége, költemény Kéry Gyulától, lapunk belső munkatársától. — Az örök mozdony, humoreszk Agteleki U. Ferencztől, lapunk jó tollu külmunkatársától. — Apróságok.

— **(Karácsonyi istentiszteletek.)** Városunk katolikus templomaiban a szokásos rendben tartják meg a karácsonyi ajtatosságokat. Csütörtökről péntekre virradó éjjel minden templomban lesz éjfél mise, karácsony első napján pedig délelőtt mindenütt ünnepélyes szentmise. A székesegyházban az éjfél misét Troll Ferencz pápai praelatus fogja mondani, karácsony napján pedig délelőtt 8 órakor Dulánszky Nándor megyés püspökünk fog czelebrálni. A belvárosi- és Ferenczrendiek templomában mise előtt magyar szentbeszéd is lesz, délután pedig mindenütt a szokásos vecsernyék fognak megtartatni. A kert-utcai evangélikus templomban karácsony első napján urvasorai szentbeszéd lesz, melyet Jeskó Alajos lelkész fog tartani.

— **(A tél kezdete.)** A hivatalos tél immár beköszöntött, bár fehér hóköntösét szokatlanul elhagyta s inkább a nap arany-palástjával köszöntött be. Folyó hó 22-dikén 4 óra 2 perczkor hajnalban volt e nevezetes időpont, mikor a nap ismét a legnagyobb déli elhajlásban volt, s ez okozta egyuttal a legrövidebb napot és a leghosszabb éjszakát. Már a korszolya-saison is megnyílt, a mennyiben a több napos fagy alkalmassá tette a jégpályát. A korszolyázó-egylet sietett is az alkalmat megragadni, s azért kedden délután a helybeli 52. gyalogezred zenekarának közreműködése mellett a jégpályát megnyitotta. Ez egészséges sport kedvelői közül többen résztvettek a megnyitáson, s a vigan tovasikló korszolyázók egész az esti órákig futottak a jégpályán, mely ha a fagy állandó és tartós marad, szép számú látogató közönségnek fog az idén örvendeni.

— **(Az egyházmegye köréből.)** Szűts Antal kisasszonyfai plébános a mult héten tette le a hivatalos esküt a megyés püspök kezébe. Radó Dezső pécs-budai külvárosi segédlelkész és hitoktató herezegszőlői plébánossá nevezetett ki. A megyei püspök továbbá

Kovács József gyula-jovanczai káplánt Szakályba helyezte át.

— **(A pécsi pótvásár.)** A m. kir. kereskedelemügyi miniszter által engedélyezett pótvásárt hétfőn tartották meg a pécs szigeti külvárosi vásártéren. A fölajtás igen szép számmal történt, de az adás-vevés lanyha volt. Egy-néhány pécsi, továbbá arad- és temesmegyei kereskedőn kívül alig vásároltak. Értéktelenségünk szerint mintegy 1400 drb. szarvasmarhat, 400 lovat és mintegy 200 drb. sertést hajtottak föl a vásárra, mely minden zavar és baleset nélkül folyt le.

— **(Megszökött kocsis.)** Füllinger német-üröghi kereskedő a napokban Pogács József nevű kocsisának 60 frtot adott s azzal beküldötte Pécsre, hogy ezen az összegben nagyobb mennyiségű lisztet vásároljon. A jóhiszemű gazda azonban hiába várt a lisztre, de még a kocsisra is, mert az a pénzzel együtt „hűségese“ megszökött. A megcsalt kereskedő jelentést tett a rendőrségnek, mely a megszökött kocsis nyomozza, bár mindez ideig eredménytelenül.

— **(Meggyilkolt kéményseprő.)** Winklarek bányatelepi kéményseprő, ki már hosszú időn át szolgált a duagőzhajózási társaságnál, vasárnap délután — szokása szerint — bejött Pécsre, hogy fölkeresse azt a kocsmát, a hol barátai körében már éveken át pityizálgatni szokott. Gondtalanul élvezve a vasárnapi munkaszünetet, a késő esti órákban elvált barátaitól és haza indult. Otthon már türelmetlenül várta a család; de hiába, mert az öreg még hétfő reggelre sem vetődött haza. A délelőtti órákban ezután hire járt a bányatelepen, hogy az országuton vérében megfagyva találtak Winklarek kéményseprőt, kinek holttestét azonnal hazaszállították a családhoz. Kedden délelőtt boncolta föl Czirer dr. kerületi orvos a hulat és azt konstataálta, hogy a szerencsétlen ember gyilkosságnak lön áldozata. Özvegye és 4 gyermek gyászolja.

— **(Halálozás.)** Egy szorgalmas, derék iparosunk tette le örökre a mester-szerszámait. Kozary József, legrégebbi könyvkötőink egyike, hűnyt el váratlanul kedden délelőtt. A 61 edik évét élő ember 48-as honvéd volt, a pécsi dalárdának egyik megalapítója és azelőtt sok éven át buzgó tagja volt. Több ízben mint városi bizottsági tag részt vett a város adminisztracionális ügyeiben. Temetése ma csütörtökön délután 3 órakor megy végbe a Kisfaludy-utca 2. sz. alatti házból, a hol a „Pécsi Dalárda“ a beszentelés alkalmával gyászdal fog énekelni.

— **(Sylvester-estély.)** A „Pécsi Dalárda“ — mint már jeleztük — az idén is megtartja Sylvester estéjén tréfas előadását, mely évről évre a legkellemesebb elbuesztatója az ó-évnek. Jegyek előre válthatók 1 frt 20 krjával a Valentín- és a Domján féle könyvkereskedésekben; este a pénztárnál 1 frt 50 kr. a beléptíjgy ára.

— **(Új ügyvéd.)** Troll Ferencz dr. a budapesti egyetemen az ügyvédi vizsgálatot letette s januárban Siklóson nyitja meg irodáját.

— **(Járványok az iskolásgyermek között.)** Az egész megye iskoláiban többé kevésbé pusztítanak a gyermekek között a járványos gyermek-betegségek. Siklóson, az alispán rendeletére, az összes iskolákat bezárták, a nagy mértékben terjedő ragadós betegségek, különösen a difteritisz miatt.

— **(Körorvosi állások betöltése.)** E hó 16-án töltötték be választás után a német-bólyi közegészségügyi-kör körorvosi állását. Megválasztották az egyedüli pályázó Stark Miksa német-bólyi gyakorló orvost. — A somberek körorvos választása péntekre volt kitézve, de mivel pályázó egy sem jelentkezett, a körorvosi állást nem lehetett betölteni.

— **(Iparhatósági megbízottak választása.)** A város rendőrkapitányi hivatala és a megyei pécsi járás főszolgabírája, mint elsőfoku iparhatóság mellé az 1884. évi XVII. t. cz. értelmében a jövő évre külön-külön 20—20 iparhatósági megbízottat kell választani és pedig azon önálló pécsi kereskedők és iparosok közül, kik iparuk után legalább évi 30 frt adót fizetnek. A rendőrkapitányság föl is hívta az iparosokat, hogy a megbízottak választása céljából szavazataikat e hó 30-án d. e. 9—12 óráig Vaszary Gyula rendőrkapitánynál, mint iparhatósági kiküldöttnél szóval vagy írásban adják be.

— **(Hangverseny.)** A katonazenekari karmesterek nyugdíj-alapja javára január 5-én, este fél 8 órakor, hangversenyt rendez az 52. gy. ezred zenekara a „Hattyu“ termében. A hangverseny műsora ez: 1. „Ruy Blas“ nyitány Mendelssohntól. 2. Hangversenymű Rubinstein-től, hegedűre átírta Rippel V. karmester. 3. „Scenes Pittoresques“ Massenet-től. 4. Hangverseny-keringő Szabadosnak „Viora“ című balletjéből. 5. Nagy fejedelmi-induló Wagner Richardtól. — Ülőhely 1 frt, állóhely 30 kr.

— **(Fölolvasás a „vigécz“-ekről.)** Lassan-lassan közhasználatúvá válik a „vigécz“ szó, melyet a kedélyes kereskedő-világ talált ki az utazó-ügynökökre. Ezek a nehéz munkát végező, s mégis mindig vidám emberek az egész világról verődnek össze egy városban, hogy pár napi ott tartózkodás után tovább járják a világot, mindenfelé ajálva gyáros megbízójuk portékáit; s mikor összetalálkoznak, az az első szavuk egymáshoz: „Wie geht's?“ Ebbe a két szóba komprimálják az egészség után való illembeli tudakozódásukat meg azt az üzleti interpellációt is, hogy milyen sikerrel jártak már eddig a portékáik kínálgatásában. Rajtuk is maradt ez a jellemző kifejezés s a magyar már bele is ojtotta a szótárába, magyar kiejtés szerint írva „vigécz“ nék. Ezekről a kereskedelmi üzletvezetőkről, meghatalmazottakról, utazókról, ügynökökről s a velük kötött ügyletekről olvasott föl Jobst László dr. ügyvéd szombaton este a kereskedőifjak együletében, mely ez alkalomra zsűfolásig megtelt hallgatósággal. A tárgyat az üzletkötés s a törvényben gyökerező jogok szempontjából teljesen megvilágító fölolvadás végén Jobst dr. buzdító szavakat intézett a fiatal kereskedő nemzedékhez, hazafiaságra intvén őket — ők lévén azok, kikhez a haza nagy reményeket fűz. A kereskedők és iparosok vannak hivatva, mondta Jobst dr., a nemzet boldogulását, jólétét és függetlenségét megteremtani és fenntartani. Hála a fölvilágosultság szellemének: a kereskedő és iparosság iránt táplált ellenszenv és előítélet már oszladozni kezd nemzedünk urhatnékom talajáról. Látjuk, hogy ez osztály mindig nagyobb és nagyobb tért hódít az ügy nevezett intelligencia körében. Csak egy-két évtizeddel kell visszapillantunk, hogy láthassuk, mi volt Magyarországon az iparos vagy kereskedő akkor, mikor a „tekintetes“ városi, állami díjnak vagy tisztviselő a fiát — ha büntetni akarta — azzal fenyegette, hogy iparosnak vagy kereskedőnek adja; és mivé emelkedett most, a szellemi arisztokraczia korszakában, melyben ez a jelszó járja: „munka és szabadság!“ A kiválóképpen sikertült fölolvadást harsányan megéljenezte a hallgatóság.

— **(A pécsi ev. ref. anyaegyház)** f. hó 20-dikán tartott közgyűlésén, mely Bús Lajos egyházi és Cserecsnyés Sándor világi elnök vezetése alatt folyt le, elhatározta, hogy önálló egyházközséget fog alakítani. Erre mintegy 1400 frtnyi összeg szükséges évenként, ide számítva az imateremre s papi lakásra 500 frtot; a lelkesítő fizetésre 800 frtot s egyéb kiadásokra 100 frtot. Ezen összeget a hitközség részint az aláírási útján befolyt összegből részint pedig a segélyen kívül önadóztatás útján befolyó 700 frttal fogja fedezni. Az egyházközség az adózás kulcsát 1, 2, 4, 8 és 12 frt évi összegekben állapította meg. A hitközség főgondnokká Cserecsnyés Sándor kir. ítélőtáblai tanácselnököt választotta meg, vagyongazdálkodó gondnokká pedig Kerek Mibály dr. köz- és váltó ügyvédet.

— **(Kivándorlás Baranyából.)** A „M. és V.“-ben olvassuk a következőket: Mig Duna Szekesőről magyarok, Mohácsról és vidékéről jobbra sokaczkok és szerbek vándorolnak ki Horvátországba, addig Baranyavármegye más vidékeiről ismét németajku nép veszi kezébe a vándorbotot és keres szebb hazát Horvát-Szlavonországban. E sorok írója a napokban Bares felé utaztában egy vasuti vendéglőben több német családdal találkozott, kiknek férfi tagjaitól — kérdezősködésére — azt a választ nyerte, hogy ők K. Szekesőről valók, Horvátországban jártak, birtokot néztek, mert tavasszal kivándorolnak. Arra a megjegyzésre, hogy miként tudják elbagyni hazájukat, szülőföldjüket és elmenni ismeretlen tájra, a hol csakhamar elhorvátosítani fogják, azt felelték, hogy ott sokkal jobb dolguk lesz, mint eddigi lakhelyükön, mert az itteni háznak az árért ott házat

és telket kapnak; ha pedig itthon házuk és telkük van, melyet adósság terhel, azt eladják s az adósság levonása után fönmaradó vételárból Horvátországban még mindig vehetnek házat és telket; az elhorvátosítástól nem félnek, mert az a falu, a hova ők kivándorolnak s a mely még néhány év előtt tiszta horvát község volt, ma már nagyobb részében német. Bizony elég tág tere lenne vármegyénkben a „Dunántúli közmívelődési egyesület“ működésének.

— **(A pécsi ügyvédi kamara)** közhírré teszi hogy Likl János pécsi ügyvédet, önkéntes lemondása folytán és saját kérelmére a kamara lajstromából törölte, s a törlés folytán a kamara választmányában megürült helyre választmányi tagul az 1890. évi január 12-iki közgyűlésen aránylag legtöbb szavazatot nyert Hinka László ügyvédet és püspöki jogtanácsost hívta meg; továbbá, hogy Miklós István ujabban pécsi lakost és ügyvédet a kamara lajstromába folytatólag fölvette.

— **(Tudnivalók a vízvezetékéről.)** A tanács nevében a polgármester most bocsjította ki a minapi közgyűlés határozatát a vízvezetékhez való hozzájárulásra vonatkozólag. A határozat föl hívja a háztulajdonosokat, hogy a magánvízvezeték elkészítésére való hajlandóságukat e hó végeig a mérnöki hivatalban bejelentésük, mert csakis akkor lehet a vízbért méltányosan megállapítani, ha minél nagyobb számban vezetik be a vizet a magánházakba. Nehogy pedig azt higgye valaki, hogy ha nem jelentkezik, hát ezzel kivonta magát a kötelezettség alól; mert az új vízvezeték közegészségi és tűzrendőri közzükségletet képezvén, ennek biztosítására a költség fedezése alól egy háztulajdonos sem menekedhetik meg. Egyben közöljük azt az árszabályt, mely Zellerin vízvezetéki vállalkozóval kötött szerződés értelmében mérvadó a magánvízvezeték létesítése alkalmával az utcái főcsőnek megturásánál, valamint a magánvezetéknek a fővezetékkel leendő összekötésénél fölmerülő költségekre nézve. Az árszabály a következő: 1. megfúrás csap 13 mm. 3 frt 60 kr., 20 mm. 4 frt 40 kr., 25 mm. 7 frt, 30 mm. 9 frt 50 kr., 1 megfúrás vasgyűrű 80 mm. csőhöz 1 frt 50 kr., 100 mm. csőhöz 1 frt 75 kr., 150 mm. csőhöz 2 frt, 180 mm. csőhöz 2 frt 40 kr., 200 mm. csőhöz 2 frt 60 kr., beleértve a megfúrás nyerget csavarokkal együtt. 1 könyök szivó Hollandival 13 mm. 1 frt 50 kr., 20 mm. 1 frt 80 kr., 25 mm. 2 frt, 1 főcsap 13 mm. rézből 7 frt, 20 mm. 11 frt, 25 mm. 14 frt, 30 mm. 19 frt, 40 mm. v a s b ó l, ércgarnitúrával 35 frt, 50 mm. 42 frt. 1 fölszerelési készlet, mely borító csőből, kulcsrudból és csapszekrényből 4 frt. 1 méter földkielelés és ismét behányás a vissza maradt földnek eltávolításával 60 kr. 1 □ méter Macadam fölszakítás és ismét lerakás 40 kr. 1 □ méter köburkolat fölszakítás és ismét lerakás 65 kr. 1 forrasztás átlagban 13 mm. 30 kr., 20 mm. 30 kr., 25 mm. 40 kr., 30 mm. 40 kr. 1 folyó méter ólomcső elhelyezés 13—40 mm 40 kr. 1 folyó méter öntött vascső elhelyezés 80 mm. 50 kr. 1 méter ólomnyomó cső 13 mm. 2.25 klgr. 1 frt 75 kr., 20 mm. 3.50 klgr. 2 frt 45 kr., 25 mm. 5.70 klgr. 3 frt 80 kr. 1 méter öntött vasnyomó cső 40 mm. 10.09 klgr. 1 frt 50 kr., 50 mm. 12.14 klgr. 2 frt, 80 mm. 19.94 klgr. 2 frt 60 kr. Facon darabok és összekötő részek méreten kívül: 1 méter íveső 45 vagy 90 fok 40 mm. 1 frt 50 kr., 45 vagy 90 fok 50 mm. 1 frt 70 kr., 45 vagy 90 fok 80 mm. 2 frt. 1 méter ágeső 40 mm. 2 frt, 50 mm. 2 frt 50 kr., 80 mm. 3 frt. 1 drb hid kölesönzése a cső árokon keresztül, naponként 3 frt, a cső-árok kivilágítása 1 éjszakán át 65 kr. 1 karmantyú 40 mm. 2 frt, 50 mm. 2 frt 50 kr., 80 mm. 3 frt. 1 megfúrás nyomás alatt minden munkával 13 mm. 5 frt, 20 mm. 7 frt, 25 mm. 8 frt 50 kr., 25 mm.-en felüli megfúrás költségei napszám szerint számíthatnak és pedig: 1 szerelő óránként 35 kr. 1 segítő óránként 15 kr. 1 kömthves óránként 30 kr. 1000 drb téglá 22 frt. 1 dézsa habarcs fehér mészszel 50 kr. 1 dézsa habarcs hidraulikus mészszel 85 kr. 1 dézsa habarcs Portland-cementtel 1 frt 50 kr.

Lapunk mai számához csatoljuk a „Budapesti Hirlap“ előfizetési föl hívását, melyet a t. olvasóink különös figyelmébe ajánlunk.

A „Pécsi Polgári Casino“ tagjai ezuton is felkéretnek, hogy az egyesület könyvtárából kölcsön vitt könyveket f. hó 31-ig vissza származtatni sziveskedjenek. — A könyvtár ó re.

Érdekes és megtekiütésre méltó

karácsonyi látványosságot

képez S c h ö n w a l d Imre ékszer üzleti kirakata (Király-utca, Hattyu-épületben), a hol is a legkülönbözőbb ékszerek órák, és látszerek kedves egyvelekben fölhalmozvák, úgy hogy bátran vetekedhetik bármely hasonszakmájú fővárosi üzlet kirakatával.

Mint hogy Schönwald úr vevőit mindeu tekintethen méltányosan kiszolgálja, megérdemli hogy üzletét bizalommal fölkeressék.

Czélszerű

karácsonyi

és

újévi ajándékok

hölgyek és urak részére dús választékban

Roth és Rosenthálnál.

52 db. JÓSZIV

sorsjegy és

156 db. értékesebb könyv

sorsolattik ki évenként a „Budapest“ humorisztikus melléklapjának, az „Uj-Budapest“-nek a talánymegfejtői között.

Ingyen

ad a kiadóhivatal minden egész éves előfizetőnek, ki 12 frtot egyszerre küld be, egy 207 oldal, 70 kép, aranyozott díszes boríték és jutalomképpel bíró „Budapest“ nagy képes naptárt. Ezenkívül egy 3 színbűben nyomott díszes falinaptárt.

Ingyen ad minden fél éves előfizetőnek, ki 6 frtot egyszerre küld be, egy 207 oldal, 70 kép, aranyozott díszes boríték és jutalomképpel bíró „Budapest“ nagy képes naptárt.

Ingyen ad minden negyed éves előfizetőnek, ki 3 frtot egyszerre küld be, egy 150 oldal, 30 kép, aranyozott díszes boríték és jutalomképpel bíró „Budapest“ kis képes naptárt.

Ily páratlan kedvezményekben részesíti t. olvasóit a

„BUDAPEST“

című

34,000 példányban

megjelenő képes politikai napilap,

mely immár XVI-ik évfolyamát futja, s mely évről-évre nagyobb kiterjedésnek örvend. Ma már annyi példányban jelenik meg, hogy három rotációs-gépen nyomják. A „Budapest“ e szokatlan elterjedését egyrészt határozott nemzeties független irányának és kitűnő tudósításainak, másrészt pedig eredeti rajzok után készült képeinek köszönheti. A „Budapest“ — nem csinálva kétkulcsos politikát, mint az mai napság már nemesak a közéletben, de a hirlapirodalomban is szokásos, — nyíltan és kitartóan — a personális unió alapján, Magyarország teljes állami függetlensége és önállósága mellett küzd. S e törekvésében politikai közéletünknek, az orsz. függetlenségi és 48-as pártnak számos kitűnősége támogatja, kiktől ismételtelen hozott már a „BUDAPEST“ nagyérdéki közleményeket, s kiknek ígérteát bírja a szerkesztőség, hogy a lapot szellemileg továbbra is támogatni fogják.

De a „BUDAPEST“ nyíltan bevallott politikai irányának szilárd és következetes megtartása mellett arra is kiváló gondot fordít, hogy olvasói úgy a hazai, mint a külföldi nevezetesebb eseményekről gyors és megbízható értesülést nyerjenek. E végből olyan levelezői kart szervezett, a minő egy lapnak sincs. Csak itt az országban 357 rendes levelezője van a „BUDAPEST“-nek, Emellett állandó tudósítók tart Bécsben, Belgrádban, Bukarestben, Berlinben, Konstantinápolyban, Párisban, Pétervárott, Rómában, Szófiában, Zágrádban és New-Yorkban. Az illusztrációkra, — melyek legtöbbször napieseményekre vonatkoznak — különösen kiváló gondot fordít a „BUDAPEST“. A nevezetesebb eseményeket kiküldött rajzolóival helyszíni fölvételek által eszközöli.

A szórakoztató olvasmányokra szintén nagy súlyt helyez a „BUDAPEST“. Tárca-rovata élénk és változatos; a mit eléggé igazol az is, hogy a közelmúltban irodalmunk majd minden jelese felkereste dolgozataival a „BUDAPEST“-et.

Regényeire hasonlóképp mindig kiváló gondot fordít a „BUDAPEST“; arra törekedvén, hogy ne csak érdekesítő, hanem irodalmi színvonalon állók is legyenek. Folyvást

két regényt közöl egyszerre,

sőt midőn közlendőinek anyaga megengedi, három re-
gényt is hoz.

Ezekon kívül „UJ-BUDAPEST” czim alatt vasár-
naponként **humorisztikus heti melléklet** csatoltatik
a főlaphoz **egészen ingyen**. E humorisztikus melléklet
kifig. rizza a politikai és társadalmi élet ferdeségeit, hoz
jóízű adomákat, tréfás megjegyzéseket; végül pedig min-
den héten egy-egy talányt közöl, a melynek megfejtői
között újévtől kezdve **hetenkint egy-egy „Jószív”**
sorsjegyet, továbbá értékes jutalomkönyveket sorsol ki.
Ha még tudjuk, hogy e lap „Kis Gazda” rovata egy a
mezőgazdaságra, mint az iparügyekre kiváló gondot for-
dit, s a közgazdaságot — a többi lapoktól eltérőleg —
akként kezeli, hogy az bárki által könnyen megértessek;
ugy bátran elmondhatjuk, hogy a „Budapest” — mely
tényleg a legolcsóbb lap hazánkban — minden tekintet-
ben alkalmatos arra, hogy minden magyar család állandó
látogatója, házi barátja legyen.

Előfizetési árak vidékre:

Egy évre frt 12.— Negyedévre frt 3.—
Fél évre „ 6.— Egy óra „ 1.—

■ Mutatványszámokkal bárkinek ingyen szol-
gál a „BUDAPEST” kiadóhivatala, IV. k., Sar-
kantyús-utca 3. sz. a.

TANÜGY.

A villányi iskolaügy. A megye köz-
igazgatási ülésén ismét előkerült a régi ijesztő
kísérlet: — Villány iskolaügye. A kir. tanfö-
lügyelgyelőknek erre vonatkozó javaslatát, mely
jövőre a békét kilátásba helyezte, elvetette,
s a meenyiben a bizottság azon meggyőződés-
ének adott kifejezést, hogy valamint a mult-
ban, ugy a jövőben sem lát — a jelen körü-
lmények közt — az iskolaügy békés fejlődésére
biztosítékot, utasította a kir. tanfölügyelőt, hogy
a járási főszolgabíróval egyetértőleg ismét viz-
gálatot tartson, illetőleg az iskola beléletét a
legtűzesebben szemlélje meg, s az iskolai élet
fejlődését akadályozó körülményekre terjedjen
ki, még ha azok személyi körü-
lményekkel lennének is összefü-
gésben. Itt a tanítókat érti, kik ellen igen
kedvezőtlen hangulat uralkodott a bizottságban.
(No hiszen vannak ott a tanítókon kívül egyéb
személyek is, a kik ellen szintén kedvezőtlen
hangulat uralkodhatnék abban a közigazgatási
bizottságban. — A szerk.) A kir. tanfölügyelő
szintén kijelentette, hogy a villányi iskolai álla-
potokkal összefüggő körülmények jelenleg olya-
nok, hogy ezekből mint paedagogus bátran le-
vonja a következtetést, mely szerint „a villá-
nyi iskola a mai viszonyok közt
áldásos eredménnyel nem műkö-
dhetik.” Bár a tanfölügyelő azon reményét fe-
jezte ki, hogy az új viszonyok bekövetkeztével
békésebb jövőt remél, a közigazgatási bizottság
mégis a fönti határozathoz ragaszkodott, s attól
nem állt el.

A KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.†)

T. szerkesztő úr!

A pécsi borkereskedők és bortermelők a
múlt héten Baross Gábor keresk. miniszternél
jártak az olasz borvám ismeretes ügyében. A
küldöttségnek én is tagja voltam s néhány szó-
val — a bortermelők, mint ilyenek nevében —
magam is előterjesztettem sérelmeinket és kérel-
münket. A „Pester Lloyd” s a „F. Z.” mely
lapoknak ez esetben alkalmi tudósítójának kilé-
tét tudom, szándékosan kihagyta nevemet a tu-
dósításból, így hát ezuttal sem akarom ezt az
erőszakolt inkognitót megbolygatni, maradok most
is névtelen; s nem is a szereplési viszketeg fo-
gatja velem a tollat, hanem azon körülmény,
hogy ugyanaz a tudósító magán körben, élő
szóval úgy tüntette föl az én fölszólalásomat,
mintha az nyers és nem a helyhez illő lett volna.
Azért ezennel szó szerint közlöm a miniszterhez
intézett szavaimat, hogy a közönség ítélje meg,
vajjon igaza van-e az én jóakarómuak.

Nagyméltóságú Miniszter úr! Kegyelmes
Uram! Ugy hiszem, a szerénység határát nem
lépem át, ha lehetőleg röviden, az ügy fontossá-
gához mérten, szerény nézetemet elmondom.
Küldetésünk czélját ngos Falk úr ékesszólásával
bematán ismertette, úgyszintén előttem szólott
kamarai titkár úr is. A benyújtott iratban a
borkereskedők csak halasztást kernek, amihez
a bortermelők is hozzá járulnak. Ha a bor-
termelők részéről csaknem egyedül én jelentem
is meg, azért biztosíthatom N. méltóságodat, hogy

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal
felelősséget A szerk.

Pécsett az értekezleten számosan voltak képví-
selve a nagyobb szőlőtulajdonosok, köztük a
káptalan is, mert a borkereskedők mellett a mi
érdekeink is erősen érintve vannak. Észszerűen
tekintetbe véve a körülményeket, elismerjük,
hogy az állam érdeke is nagyban kívánja a vám-
leszállítást, a mi a vám-, szállítási- és nagyobb
fogyasztási díjak bevételeit természetesen fogja
emelni az olasz boroknak nagyban leendő be-
hozatalával. De bátorkodom N. méltóságodnak
figyelmét fölhívni, hogy ezzel szemben a szőlő-
munkával foglalkozók nagy száma hangosan és
rémesen segélyért esd. Ott van Zemplén megye,
a hol a phylloxera-vész a vándorbotot adja az
elszegényedett nép kezébe. Így saját magunk
irtjuk a magyar fajt. A tárgyaló bizottságnak
fényes palotákban lakó, jólétben bővelkedő tag-
jai nem ismerik a nyomort közvetlen közelből.

Én, a ki kérdés nélkül inkább nagy- mint
kistermelőknek mondhatom magamat, a ki éven-
ként több ezer forintot fizetek szőlőmunkabérért,
majd hogy azt vagyok kénytelen mondani: egy
kapavágást sem többet, mert így nem fizeti ki
magát a szőlők újjáalakítása; sőt 10—20 évre
a szőlők újítása — mint a legnagyobb borvidé-
keken észleltem — szünetelni fog. N. méltóságod
országszerte ismert vasakarata, szilárdsága, erö-
lye, mely megdöngette még a Vaskaput is, úgy
hiszem a szerződés ezen parányi változtatásához
— az igények tekintetbe vételével — meg fogja
találni a módot. Forró köszönetemet nyilvánítva
nagykegyű türelmeért, magam s a küldöttség
nevében őszintén óhajtom, hogy a haza javára
kifejtett gondviselészerű működéseért az Isten
sokaig éltesse!

Ezek voltak szavaim, melyeket a közönség
ítélete alá bocsátok.

A küldöttség egyik tagja.

CSARNOK.

Tövises az élet utja.

Elbeszélés, irta: Karay Anna.

(Folytatás.)

4.

Imola nagyon, nagyon beteg lett. Az or-
vos azt mondta, hogy a leánykának nagyon
meg kellett valamitől ijednie, azért a folytonos
rémledezés; s aggódott, ha a szörnyű agyvelő-
gyuladást keresztül éli is, elméje — meglehet
— örökre zavart marad.

Szegény kis hugom egyre félrebeszél, két
lényt emlegetett szüntelen: egyet a kit gyűlöl,
egyet a kit szeret.

Alexisnak Mártha néni végre megengedte,
hogy Imolához pár perczre bejöhetett. Midőn
oda lépett a kis beteg ágyához, az minden izé-
ben megrázkódott, rémülettel kerekre tárt sze-
mekkel küldé őt magától, iszonyattal kiáltva,
hogy ne jöjjön közel, véres kezével ne érintse
őt . . .

Alexis sápadtan húzódott hátra s gondol-
kodva ment néhányszor végig a szobán, aztán
ismét megállt előtte. És e perczben a beteg
tűzpiros, lázas arca hirtelen megváltozott. Nem
látszott rajta semmi rémület, hosszasan nézett
föl az ifju arcába fénylő szemével, aztán meg-
ragadva annak lecsüggő kezét, odavonta magá-
hoz és ráhajta arcát kimondhatlan melegség-
gel snsogta:

— Te édes . . . te kedves . . . te drá-
gám . . .

Én ott ültem az ágya szélén, Alexis velem
szemben a pamlagon ült, most nem kerülte te-
kintetemet, hosszán, bánatosan nézett reám.
Szívem fájva szorult el, halkán megkérdezem:

— Miért haragudott reám?

— Haragudni? — szólott ő, — óh nem
haragudtam, csak egy újabb adattal gazdagi-
tottam emberismeretem tárházat.

— Hogyan? én általam?

— Igen. Tudja Viola kisasszony, miként
a bor, úgy a szerelem kiforgatja lényegéből az
embereket: rosszat jóvá, jót rosszá, gyávát

hössé, ördögöt angyallá és — angyalt ör-
döggéváltoztatát . . .

— Nem értem önt.

— Annál jobb, ha nem ért. Bővebben
magyaráznom lehetetlen.

— De azt csak megmondhatja, mit vé-
tettem, hogy a jó barátból egyszerre idegenné
változott? mi, vagy ki okozta?

Alexis Imolára mutatott.

— Imola? — kiáltam meglepetve. —

Oka vagyok én ennek? Nemde mondtam,
hogy ne menjen hozzá; ön akarta.

A beteg nevét hallván kiáltani, hirtelen
föltűt s minden izében reszketve kapta meg
kezemet.

— Nem engedlek, nem engedlek — meg-
ölni! . . .

Zokogva borultam a keblére:

— Oh édesem, hát ki akar engem meg-
ölni?

A lányka egy perczig merev szemekkel,
irtózáttal nézett az ifju felé, aztán kinyújtotta
felé kis reszkető kezét:

— Az a gyilkos . . . az a gyilkos . . .

Alexis . . .

Iszonyodva ugrott föl helyéből az ifju,
Imola fölsikoltott:

— Menjen, menjen, ne jöjjön felém! én
gyűlölöm!

— Gyűlöl? — kérde Alexis szomoruan,
— miért? azért mert szeretem, szívem mélyé-
ből, végtelenül? Más vétkem nincs nekem.

— Oh menjen, ne nyujtsa véres kezét fe-
lém . . . én gyűlölöm, elbujdosom, hogy ne
lásson, a világ végire! . . .

— Szerencsétlen leányka, — sóhajtá
Alexis, — te csak maradj, majd én meg-
gyek . . .

Fogta kalapját és elment. Másnap délután
ismét eljött, megfogta Imola kezét és meg-
csókolá.

— Örüljön, én bucsúzni jöttem. Nem fog
látni többé soha. Elhagyom e vidéket, melyhez
oly könnyű szívvel jöttem s melyről oly nehéz
szívvel távozom. Oh Imola, egy bucsúzó szót,
csak egyet, hogy könnyebb legyen e szomorú
határon áthaladnom!

De Imola csak nézett reá zavaros, lázas
szemeivel és hallgatott.

— Nem ért meg? — sóhajtá Alexis. —
Nem egymást többé soha? Nincsen számomra
egy szava?

— Gyűlöllek . . .

Fájdalmasan sziszszent föl az ifju.

— Megyek, megyek, csak ezt ne mondd.

— De nem megy addig, — mondtam szilár-
dán, — míg meg nem mondja, hogy mivel
vádol szive mélyében engem.

Az ifju arca lángba borult.

— Hogy mivel vádoló? — mondá ki-
törő szenvedélylyel. — Kényszerített reá, saját
magát vádolja érte, hogy kimondom. Hogy mi
a vétke? kérdezze meg szivétől, a melynek
szenvedélye egyszerre két élet nyugalmát tönkre
tette. Mit tudom én, milyen mesét mondott ró-
lam hugának, mit tudom mivel idegenítette szí-
vét tőlem el, mielőtt még ismerhetett, — elég
az hozzá, hogy a szép kis nővér utjában volt
s eltette láb alól, gyermekszívet gyűlöletre, irtó-
zatra szítva, csupán azért, hogy vétélytárs-
nőjévé ne lehessen . . .

Magamonkívül borultam kis hugomra:

— Oh Imola, Imola védelmezz meg
engem!

— Alexis! — kiáltam aztán tüztől, kintől
remegve, — ilyen vádakra nekem nincsen sza-
vam más, mint hogy mi meghaltunk egymásnak
az életben örökre.

Alexis fogta kalapját és menni akart; de

az ajtóból ismét visszajött, arca sápadt volt, reá borult a lázbeteg keblére és fájdalmasan kiálta:

— Nem tudok elválni tőled, — oh mily nehéz a válás, drágám, egyetlenem!

És a lányka most nem rettegett, nem küldte őt magától, karjai az ifju nyaka köré fűződtek s szintoly gyöngéd fájdalommal susogták utána ajkai az utolsó szavakat:

— Drágám . . . egyetlenem . . .

Daczosan, haragosan összefönt karokkal állottam az ágy fejénél, alig tekintve rájok, szivemben a harag, a fájdalom, a sértett büszkeség, önérvény és a részvét vívtak csatát.

Láttam, hogy Imola édes szavára Alexis könye kicsordul, fölugrik és az ajtóhoz rohan, hogy azon ne lépjen be többé soha.

Midőn a kilincsre tette kezét, eléj álltam. Reám nézett, én szólan akartam; de keblem oly hevesen pihegett, hogy nem voltam képes reá.

— Megálljon! — ne menjen még! — mondám szakadozottan. — Maradjon itt. Imola meggyógyulhat, még nincs elveszve semmi . . .

Megrendülve nézett reám.

— Ön mondja ezt nekem? . . .

— Én mondom önnek.

— És ha fölgyógyul is, számomra veszve van, hiszen irtózik tőlem és gyűlöl. De hát miért? Édes jó Istenem, miért?

— Mint oly sok bohó leány, András napját megbőjtölte ő is és éjjel igen rosszat álmodott. Azt álmodta, hogy ön engem — megölt. És a kis bolond szentül hiszi, hogy úgy lesz. Ezért gyűlölí önt.

— És ha fölgyógyul is, ki fogja megtanítani, hogy azt, a kit most gyűlöl — szeresse?

— Én majd megtanítom . . .

Alexis minden ízében megremegett, rám függeszté delejes sugáru két sötét szemét és nézett, nézett reám némán, sokáig. Én ott álltam előtte emelt fővel, komolyan, nyugodtan, szinte hidegen, mig bensőmben úgy éreztem, hogy ég és föld összeomlott . . .

Egyszerre úgy rémlett nekem, hogy az a két fényes szem még fényesebb lesz, a magas alak meghajol s egy forró csók ég kezemen.

— Igen, — susogá halkán Alexis, — a szerelem úgy, miként a bor, kiforgatja lényegéből az embereket s jót rosszá, rosszat jóvá, ördögöt angyallá és gyakran — angyalt szent vértanuvá változtat át . . .

Oda fordult a kis beteg felé és remegő hangon folytató:

— Ne félj, ne félj, nem fogom őt — megölni . . .

Fölszakítá az ajtót és sebes léptekkel távozott.

Midőn elhangzottak léptei, egyszerre megszűnt a hideg nyugalom, odafutottam az ablakhoz és az alkony pirjában néztem kezemre, melyen még most is éreztem égni azt a foltot, hol az ő forró csókja érte. Fejem reá süllyedt, ajkam reá tapadt és csókoltam, csókoltam örült szenvedélylyel, kínos fájdalommal.

Homály volt a szobában, alkonyi homály, az utolsó piros sugár is eltűnt az égről. Imola csendesen aludt, én pedig össze kulcsoltam kezemet egy buzgó, öntudatlan, szó nélküli imára, mit nem az ajak, a gondolat, a sziv érzése mond.

(Folytatás köv.)

Gabona-árjegyzék

Pécs szab. kir. városában 1891. évi december hó 19-én tartott hetivásárról.

Az árak métermázsánként számítatnak.

Buza) őszi	—	—	—	—
) tavaszi	—	—	—	—
) új	10	50	10	30

Kétszerez) ó	—	—	—	—
) új	10	—	10	80
Rozs) ó	—	—	—	—
) új	10	70	9	50
) őszi	—	—	—	—
) tavaszi	6	70	6	30
) új	—	—	—	—
Répeze)	—	—	—	—
Bákköny) széna	5	10	4	90
Kukoricza) ó	—	—	—	—
) új	5	40	5	30
Széna) ó	2	60	2	20
) új	—	—	—	—
Szalma)	2	—	1	80

Kínalat: közép (mintegy 300 gabonaköcsi volt a piacon).

NYILT-TÉR.)*

Tisztelettel tudatom a t. cz. közönséggel miként

ügyvédi irodámat

Pécsett Papnövelde-utca 4. sz. alatt, a vármegyeház átellenében megnyitottam.

Pécs, 1891. decz. hó 15.

Miklós István

köz és váltó ügyvéd.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

Laptulajdonos: **NAGY FERENCZ.** Felelős szerkesztő: **HAKSCH LAJOS.**

Hirdetések:

Ház eladás.

A siklósi-utca 38. számú ház, mely mindennemű üzletre alkalmas helyiség lenne,

szabad kézből eladó.

Bővebbet, a háztulajdonos Kovácsits Antal szijgyártónál, (Irgalmasok bazárja.)

Bérbeadás.

Garé községben

egy gözmalom

kazánon (gépen) kívül teljes felszereléssel együtt azonnal, még pedig több évre bérbe adatik. A tulajdonos Radinszky Vincze uradalmi földbérlő úr Czuni pusztán lakván, annak Garéban leendő megjelenhetése céljából a bérbe venni szándékozók forduljanak levélben ő hozzá Czunba, czuni pusztára u. p. Kémes.

Tartalékos tiszteteknek!

Bármily ezredbeli

egyenruhák

szabályszerűen és izlésesen készítettnek és kívánatra árjegyzékek és minták bétmentve küldetnek

PACZOLAY és SZEIBERT

czég által

Pécsett, Széchenyi-tér a „Nemzeti kávéház“ alatt.

Árlejtési hirdetmény.

Baranyavármegye közönsége részéről 4257 sz. alatt jóváhagyott 7172 frt 47 krtban megállapított költségvetés és terv szerinti építése a

h.-hetényi

körjegyzői laknak

nyilvános árlejtés útján 1892. évi január hó 7-ikén reggel 10 órakor fog H.-Hetényben a község házában biztosítani, illetőleg kiadatni, melyhez a vállalkozók ezzel meghivatnak. A feltételek a körjegyzői irodában betekintheők.

Az előljáróság.

Uji! Nickel-féle érczkoporsók. Uji!

„KEGYELET“ első pécsi temetkezési intézet

Pécsett, Perczel-(ó-pósta)utca 22-ik sz. saját házában.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönségnek ezennel teljes tisztelettel tudomására hozni, hogy intézetünket újból szerveztük és tetemesen kibővítettük, úgy, hogy minden tekintetben a legmagasabb igényeknek is képesek vagyunk megfelelni.

Rendezünk szép temetéseket pompás üvegszarkókban, raktárt tartunk fa- és érczkoporsók, valamint sarkoszorukból, elvállalunk hulla-szállításokat légmentes érczkoporsókban a bel- és külföld minden irányában.

Törekvésünk oda irányuland, hogy mint I-ső pécsi temetkezési intézet minden tolokadás nélkül pontos szolgálat és valódi (nem látszólagos) olesóság által mint eddig, úgy ezután is a minden oldalról tanúsított bizalmát továbbra is kiérdemeljük.

További tévedések kiküldése végett bátorkodunk újból kijelenteni, hogy intézetünk kezelésével, temetések felvételével és rendezésével

Gindl Alajos úr

van megbizva.

Maradtunk kiváló tisztelettel

Hartl Ferencz és társai.

Kindl Ferencz, Szigriszt János, Lauber Rezső,
özv. Hoffman Károlyné, özv. Edhoffer Ferenczné.

Pósta és távirda cím: „Kegyület“ Pécs.

Uji Nickel-féle érczkoporsók! Uji!

Uji Nickel-féle érczkoporsók! Uji!

RUMBOLD B.

czim- és czimer-festészeti, papírmásé művek. zászló és díszítési cikkek gyára

Alapított 1842.

Czim- és czimerfestészeti tárgyak,

családi czimerek,

kamarási táblák és családok összeállítására és műfestése,

plasztikus papírpapírművek.

Menyezet-díszitmények (rosetták) és díszítési tárgyak, kölesön és eladási árban.

Díszítések ünnepélyekhez.

GYÁR: IRODA:

külső váci-ut 1722. | IV., muzeum-körút 13.
Telefon: 907. | Telefon: 52-09.

Választási zászlók és jelvények

Ház eladó.

Pécsett, Petrezselyem-utca 14. számú ház, előnyös föltételek mellett, szabad kézből eladó.

Bővebb tudósítást ott a házbán.

LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapír

kapható Alt és Böhm kereskedésében Pécsen.

4191. sz.

1891.

Árverési hirdetés.

A dárda kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Szankovics Döme dárda (Ügyvéd) lakos végrehajtónak Ubovics Stevó kislaludi lakos végrehajtást szenvedett elleni 10 frt 40 kr. tökéketelés s jár. iránti végrehajtási ügyében a dárda kir. bíróság területén levő Kislalud községben fekvő a kislaludi 106. sz. tkvben felvett I. kétnegyed teleknek alperest B. 7. 10. 21. és 29. alatt illető részére 1399 frt, a kislaludi 789. tkvben felvett 111. hszsz. 108. sz. ház és belsegnek alperest illető egyharmad részére 446 frtban az árverés ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi január hó 9. napján d. e. 10 órakor Kislalud községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 139 frt 90 kr. és 44 frt 60 krt készpénzben vagy az 1881. évi 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számítptt és az 1881. november 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárda a kir. bíróságnál mint tkvi hatóságnál 1891. évi szeptember hó 4. napján,

Jobst Béla
kir. albiró.

Felhívás!**A „Pécsi kölcsönös segélyző egyesület”**

helybenhagyott alapszabályainak értelmében 6-tól 6 évig tartó évtársulatokból alakulván, hogy a kitűzött szép czélnak megfelelőleg szakadatlanul fennállhasson,

minden év kezdetével új társulatoknak alakulása szükséges.

Minthogy azonban egy évtársulat megalakulásához legalább 200 törzsbetét aláírása kívántatik, annál fogva a jövő évi társulat megalakulhatása végett a mai naptól kezdve az aláírási iv a társulat helyiségeiben — Pécsett, Király-utca 23. sz. alatt, az egyesület saját házában — nyitva álland.

Mindazok tehát, kik az új társulatba belépni és az egyesület közhasznú célját hozzájárulásukkal támogatni szándékoznak, ezzel tisztelettel felhivatnak, miszerint

1892. évi január 16-ig

a kijelölt helyen 1 részlet után 1 frt beiratási díj letétele mellett a délelőtti hivatalos órákban jelentkezni sziveskedjenek, a hol kívánatra az alapszabályok is megkaphatók.

Tudomására hozatik egyuttal, hogy az igazgatóság 1888. évi évi november hó 9-én hozott határozata folytán a társulatok törzsbetétei — a beiratási díjon kívül — 6 évi időtartamra részletenkint járó 156 frt helyett — 138 frttal egyszerre is lefizethetők.

Egyébiránt bármely felvilágosítással az igazgatóság mindenkor készséggel szolgál.

Kelt Pécsett, 1891. évi november hó 26-án tartott igazgatósági ülésből.

Kindl József,
vezérigazgató.

Feltűnést keltő újdonság nők részére!

Minden előképzettség nélkül lehet mértéket venni, mintázni és szabni a cs. és kir. szabadalmazott

Excelsior szabászati készülék

segélyvel, akár gyermekruhát akarunk készíteni, akár legfinomabb női ruhát. A pontos és sikeres mértékvesésért és szabásért jótállunk. Ezer meg ezer példa bizonyítja az

Excelsior szab. szabászati készülék

célszerű voltát. Ennek egy háztartásból se szabadna hiányoznia.

A kezelés igen egyszerű, sőt fiatal lányok részére is. Az egész készülék ára, magyarázatokkal együtt minden nyelvben csak 3 frt. — Sztéküldés naponta kétszer utánvéttel 3 frt 20 kr. előleges beküldése mellett a készülék bérmentve küldetik meg

Kizárólagos főraktár alulírott szabadalom tulajdonosoknál:

KELETY és ROTHMANN, Bécs

II., Untere Donaustrasse 49.

Főraktár Magyarhon részére Budapesten Gottlieb Vilmosnál Andrássy-ut 49. szám alatt.

Birtok eladás!

Eladom Pécs városában fekvő (200 méter hosszú és 100 méter széles) birtokomat igen előnyös fizetési feltételek mellett.

A birtok áll:

Egy teraszos villából legszebb kilátással az egész városra és legmesszebb környékére, **6 szoba, konyha, éléskamara, mosókonyha, fürdőszoba, nagy pinczék, istálló, kocsiszin, szolga-lakás, baromfi-udvar, legjobb ivóvíz** (szivattyus- és kerekes-kut), **rózsakert 100** legkiválóbb fajta rózsatövel, **kert 400 nemesfajú gyümölcsfával** (2, 4, 6 és 8 évesek), I-ső osztályú földek és szőlőből.

A birtok tehermentes, szolidan és legkényelmesebben van berendezve. Ugyisint kapható nálam **20.000 forint** kölcsön I-ső helyreibekebelezésre.

Meyer villa, Makár-utca 99. sz.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmával, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS”,

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasóközönség lapja. Hiteles forrásokból származó **értesüléseinek** gyorsasága, alaposága és sokasága, rovatainak változatossága, kitűnősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették az „Egyetértés“-t népszerűvé. Az **országgyűlési tárgyalásokról** a legérzékenyebb és e mellett tárgyilagos hírtudósítást egyedül az „Egyetértés“ közöl. **Gazdasági rovata** elismert régi tekintélynek örvend. A magyar **kereskedő s gazdaközönség** nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés“ **kereskedelmi s tőzsdei tudósításainak** bőségével s alaposágával ma már nem versenyezhet más lap. A **kereskedő, az iparos s a mezőgazda** megtalálja mindazt az „Egyetértés“-ben, a mire szüksége van. Változatosan szerkesztett tárczájában, **annyi regény olvasható, mint egy lap sem.** Két-három regényt közöl egyszerre, úgy, hogy egy év alatt 30-40 kötetnyi regényt, részint eredetit, részint a külföldi legjelesebb termékeket jó magyarságu fordításban kapnak az „Egyetértés“ olvasói. A ki olvasni valót keres és a **világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni**, fizessen elő az „Egyetértés“-re, melynek előfizetési ára egy óra 1 frt 80 kr., $\frac{1}{4}$ évre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés“ kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámot a kiadóhivatal kívánatra egy hétig ingyen és bérmentve küld.

Czigarettázók!

A ki észszerűen cigarettázik, tudja azt, hogy a cigaretták jószágánál nemesek a dohány, hanem a papír finomsága is mérvadó. Ezért, de meg egészség-e érdekében is ügyeljen minden cigarettázó, hogy a használandó papír finomsága minden kételyt kizáró legyen. Teljes megnyugvással és bizalommal használható a

„Les dernieres Cartouches“

BRAUNSTEIN FRÈRES

párisi gyárából. 65. BOULEVARD EXELMANS

valódi cigarettapapír, melynek kitűnő voltát tekintélyes bel- és külföldi tudományos férfiak ismerték el. Gyárunk folyton oda törekszik, hogy nemesek egyformán finom, de mennyiségre nézve is mindig ugyanannyi papírt szállítson. Tapasztaljuk azonban, hogy a fogyasztó közönség sok félrevezetésnek van kitéve s vannak oly gyártmányok is, melyekre gyártóik cizgük nevét kinyomni, a mit pedig a tisztos gyáros mindig megtesz, nem morik. Sőt oly gyárosok is vannak, kik a papírnak kezdetben eljes lapszámát és annak minőségét is lezártják és kevesebb, súlyos papírt szállítanak. Ezekre utalván, bizvást hisszük, hogy minden értelmes cigarettázó a mi „Les derniers Cartouches“ jegyű árukat fogja használni, mely évek óta bizonyult jobbnak minden más cigarettapapírnál. Együttal figyelmeztetünk mindenkit, hogy papirosnak címlapján cizgünk neve áll

BRAUNSTEIN FRÈRES

Cigarettapapírunk és hüvelyekünk gyári raktára Bécsben, I., Schottenring 25. sz. alatt létezik. Valódi francia „Les dernieres Cartouches“ papír és az ebből készült hüvely Pécsen kapható Alt és Bihán és Ristfeld A. uraknál.

Eddig fölülmulhatatlan!

Maager Vilmos-féle valódi tisztított

DORSMÁJOLAJ

Maager Vilmostól, Bécsben.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni.

Egy üveg ára 1 frt és kapható a gyári raktárban Bécsben III./3. Heumarkt 3., valamint az osztrák-magyar monarchia legtöbb gyógyszer-tárában.

Pécsen kapható: Sipőcz István, Zsiga László, Erreth János és az Irgalmasok gyógyszer-tárában; Reeh Vilmos, Spitzer fia és Köszl János kereskedésében.

16405. sz.
tkv. 1891.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a pécsi takarékpénztár végrehajthatónak Simits Irma és Mernarits Miklós végrehajtást szenvedett elleni 300 frt tökekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő Pécs határában fekvő a pécsi 4725. sz. tjkvben felvett 1096 1196a hszsz. 150. sz. házra s belsősségre 1050 frt becsárban, mint ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi február hó 19. napján d. e. 10 órakor Pécsen a pécsi kir. tvszék árverési szobájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át, vagyis 105 frtot készpénzben vagy az 1881: 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1 én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kikiáltott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. tvszék mint tlkvi hatóság 1892. évi novemb. hó 17. én.

Lukrits István
kir. tvszéki bíró.

Legjobb gyógyszer mindennemű vizi betegség

annak utóbbjai úgymint: sárgaság, bél- és hólyagkatarus, lélegzési nehézség stb. ellen a hírneves

HYDROPSIN

(orvosok által ajánlva)

Grobstein See-gyógyszertárában,
Gmunden, Felső-Ausztriában.

Egy palack ára használati utasítással együtt
1 frt. csomagolással 1 frt 20 kr.

Becsét veszti

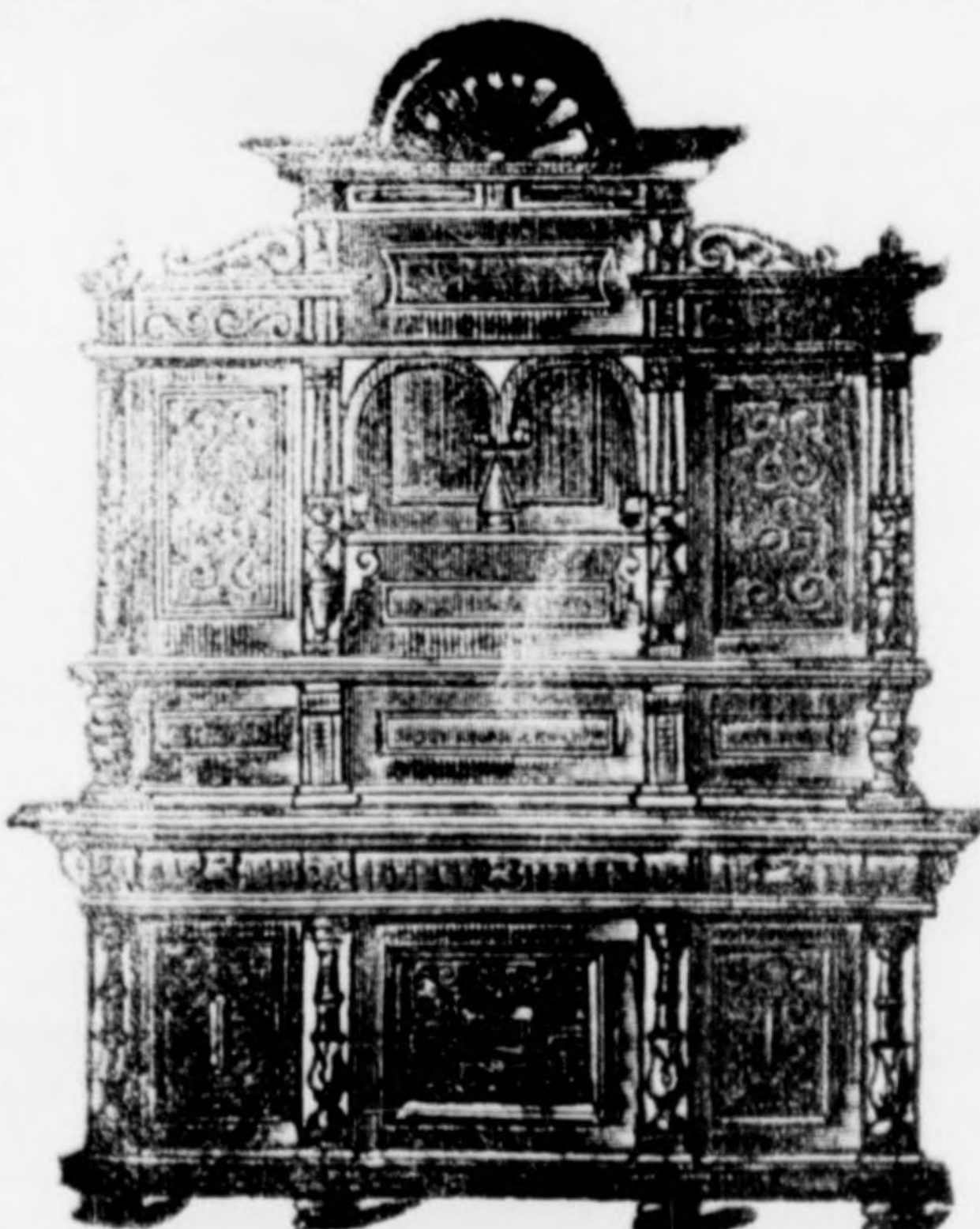
a legválasztékosabb étel is, ha nincs étvágyunk.

Az étvágy gerjesztésére úgy mint mindennemű gyomorhajok ellen melegen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe:

Egger díjjutalmazott Szódapasztilláit.

Kapható 30 kros eredeti dobozokban a monarchia összes gyógyszer-tárában, valamint az **Egger A. fia** gyógyszer különlegességi gyárában.

Pécsen: Sipőcz Ist., Erreth János, Göbel Kálmán, Zsiga László és az irg. rend gyógyszer-tárában. Mohácsen: Luiszer Viktor és Szendrey Jenő gyógyszer. Siklóson: Szentgyörgyi Mór és Petrasch S. gyógyszer. Pécsváradon: Dvorszky Béla gyógyszer. Dárdán: Czingelly örök és Dermár Pál gyógyszer. Sásdon: Mandák Gy. Sándor gyógyszer. Szt.-Lőrinczen: Szilágyi György gyógyszer. Szigetvári: Salamon Gyula és Visy Sándor gyógyszer. Bonyhádon Eibach Odön gyógyszer.

ZSOLNAY IMRE bútorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

PÉCSÉTT

Ferencziek-utca II. szám.

(A pécsi edénygyár raktár ugyanott.)

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett **alvó-, disz- és ebédlő-szobák**, mindennemű fa-, vas- és kárpitozott bútorok, képek, tükrök, függönyök, függönytarók, és minden e szakmába vágó cikkek.

Abban a helyzetben vagyok, hogy **bútorvásárlások** nálam ép oly jutányosan eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.

Legérdekesebb s tartós értékű ajándékok!

Állam érem
haladás- és versenyképességért.

SCHÖNWALD IMRE

ékszerész, órás és látszerész

Kiállítási aranyérem
szép és jó munkaért.

Főüzlet:
Király-utca, Hattyu-épületben.

PÉCSETT.

Műhely:
Király-utca, Mestrics-féle házban.

Van szerencsém a közelgő karácsony-, újév- és farsangi idényre legkedvesebb mert maradandó értékű ékszereket, órákat és látszereket ajánlani, mely tárgyak nálam folyton, ez idő szerint pedig különösen dús választékban raktáron vannak és szabott gyári áron kaphatók:

I. Ékszerek:

brilliáns fülbevalók (bontonok) a legujabb divatu foglalatokban	50 frttól kezdve 1000 frtig
brilliáns gyűrűk	15 " " 800 "
brilliáns női gyűrűk, igaz gyöngy, szafir, smaragd és keleti rubinokkal ékítvék	15 " " 200 "
brilliáns- és gyémántokkal ékített opál ékszerek u.m. gyűrűk, fülbevalók, melltűk, nyakkendőtűk, karkötők, nyakfüzerek s medaillonok	6 " " 800 "
arany karkötők legszebb kőékitéssel	10 " " 250 "
velencei arany nyaklánczok zománczozott párisi amulettekkel	6 " " 150 "
ezüst karkötők, óralánczok, jou-jouk, dohány- és szivarka-szelenczék a legujabb s elegáns kivitelben, sétabotok aranyozott vagy ezüst czizellirozott, homályos v. oxidált legművészibb kivitelű fogantyúkkal sat. sat.	
arany karlánczok	15 frttól 50 frtig
csinos női s uri arany gyűrűk türkiz, korál, camca, almantin, amethyszt, igaz-gyöngy s más nemeskövel ékítvék	5 frttól 50 frtig
uri s női arany óralánczok	15 frttól 120 frtig

Nagy választék ezüst étszer-készletben s pedig:

1. valódi 13 próbás, fémjelzett ezüsből valók, valamint
2. alpacca és chinaezüsből valók, mely utóbbiak üzletemben a valódi ezüst étszerektől egészen elkülönített szakosztályt képeznek.

Különös figyelembe ajánlom ezek közül az **I. minőségű berndorfi** evőszereket, czukordobozokat, gyertyatartókat, tálcákat, kenyérkosarakat, asztali állványokat, virágtartókat (jardiniére) s névjegytartókat (visitiére) s mindennemű templomi felszerelvényeket szabott gyári áron.

II. óra-raktár:

női arany órák	15 frttól 100 frtig
uri arany órák	20 " 300 "
gyermek órák valódi ezüst tokban	6 " 10 "
női ezüst remontoir órák	8 " 25 "
uri ezüst remontoir órák	12 " 28 "

azonkívül dús választék különféle különlegességekben, tufa-, oxid. és gyász-órákban; továbbá a legujabb stíliú szalon-, ebédlő-, háló-szoba-, irodai- és ébresztő-órákban.

Mínt hogy összes óráim a jegjelesebb szerkezetű I-ső rangu gyártmányok s azokat csak alapos szabályozás és kipróbálás után bocsátom áruba, tisztelt vevőimnek 5 évi jótállást bátran biztosíthatok.

III. Látszerek.

Nagy raktárt tartok orvosi rendelvény szerinti és különböző foglalatú szemüvegek- és csiptetőkben, valamint színházi, táborig s mindennemű távlatra vonatkozó látcsövekben; nemkülönben minden természettani műszerek u. m. hő-, lég- és szeszmérőkben sat.

Alkalmi tárgyakat rendelés szerint a legnagyobb pontossággal s jutányosan készítek. Szakmámra vonatkozólag minden hozzám intézett kérdésre szívesen és kimerítően válaszolok.

Bármely tárgyakból választék-küldeménnyel rendelő költségén vidékre is készségesen szolgállok.

Összes szakmámba vágó javításokat a lehető leggyorsabban s jutányosan a legjobb megelégedésre teljesítek.

Kiváló tisztelettel

SCHÖNWALD IMRE.

Szabott gyári árak!

Tárgyak valódiságáért jótállók!

Pontos és szolid kiszolgálás!

A „PÉCSI FIGYELŐ” Karácsonyi melléklete.

Megszületett.

Jövel, jövel Messiás, te világot átalakító csodás alak; te Isten-ember, ki újra formáltad az embert, ismét olyanná, a milyennek az Úr teremté az ő képére és hasonlatosságára. Téged dicsőít ma a keresztény világ; évfordulóján a te jöttödnek örül ma az egy Istent hívők óriás serege. Nagy volt a te munkád, idők megszesege sem döntötte meg azt; csak az emberek tévelyedtek el a nagy idő alatt attól az úttól, melyet te mutattál nekik.

A biblia beszámol az első emberpár jóságáról, bűnbeeséséről, aztán arról a verejtékes küzdelemről, melyet a paradicsomon kívül vittak a létért, miközben nyomtalanul eltűnnek a szereplés színteréről, mert a beszéltetés dicsőségét átveszi az első testvérgyilkos és utána a bűnös nemzedék, melynek aztán egész bűnlajstromát tárja elénk a biblia.

Annalesek nem jelzik: mennyi év pörgött le a semmiségbe azideig, míg a biblia újra fölveszi az emberiség történetének fonalát s mikor az Istentől elpártolt, az aljasságban fékevesztett embert mutatja be a Messiás jövele előtt. De bizonyos, — a romlás szétömlésének fizikai és pszichológiai természete elképzeltet velünk — hogy évezredek érlelték meg a hitetlen, buja Rómát. Évezredek zilálták szét az ember ábrázulatján a Teremtő vonásait, melyekben már nem volt semmi az isteniből, de annál több a Luciferéből. Évezredek ölték ki a szívet a keblekből s törölték ki Isten képét a szívekből.

S mikor már az önző világ fejtetön tánczolt; mikor a kényúr rabszolgavérben fürdött; testvér a testvér ellen harczolt; az anya a fiát csábitotta becstelen bűnre; mikor a pokol angyalai a legörültebb zsvajjal tomboltak a földgolyóbison, hogy végkép elnyomják a sötétben úgyszólván lát-hatatlaná lett lelkiismeret mécsesét: egyszerre világosság gyúl az égen, egy kijózanító harsona-hang hullámszik szét a rengeteg térségeken: a Megváltó megszületett!

S mire a csodás hír elgyűrűzött a legtávolabb rétegekig, akkorra már keresztel a kezében hirdette az ifju — álmélkodó sereg közepében: „Szeresd felebarátodat, mint tenmagadat!”

Ledől a válaszfal ember és ember között, egyenlően Isten fiának tekintette magát mindegyik s a szeretet melege szétömlött a világon minden korlátokon keresztül és szelid erkölcsök, alázat, türelem, istenfélelem, jótékonyság töltötték el a szíveket.

És ime több ezerszer fordult körül a föld a légi útján: s az önző világ ismét a feje tetejére került örült táncza közben; a czimzetes szabadság örve alatt megint csak rabszolga az ember, csupán a forma más; testvér ismét csak testvér ellen harczol s pokoli gyönyörrel készíti a gyilkoló szerszámokat a haladás minden eszközével; a testiség, az élvágy a becste-

lenségek undorító fajtáit szüli meg napról napra; a Messiás tana ugyan nem költözött ki a lelkekből, hanem a pokol angyalai sompolyogtak föl egyenkint az emberek közé s zajonganak újra, mind fokozottabb, siketítőbb zsvajjal, hogy teljesen elnémissák a csak gyengén lobbanó lelkiismeret hangját: csak egy kijózanító harsona hang zendüljön meg az égen, s egyszeriben el-tisztul a gonosz a földről s a lelkiismeretével elaltatott ember ismét öntudatára ébred.

Ezt az intó szózatot, azt a kigyúló világosságot várjuk már szorongó szívvel az égről; a Megváltó eljövételére már újra megérett a világ.

Jövel, óh jövel Messiás, te világot átalakító csodás alak; te Isten-ember, ki újra formálsz az embert, ismét olyanná, milyennek az Úr teremté az ő képére és hasonlatosságára!

Haksch Lajos.

Karácsonyi emlék.

Elhaló lantomnak tépett hurjairól
Egy dalért esengesz,
Egy kicsike dalért, mely csak hozzád szólna,
Csak a te szívedhez.

Karácsony estére megelégszel — mondod —
Az én kis dalommal,
S a mit érte szántál: előre megfizetsz
Száz legédesebb csókkal.

Még a Jézuskának se veted szemére,
Ha elkerül téged;
Az én kezeimből ő sem adna — mondod —
Kedvesebb emléket.

Arra se haragszol, ha nem fénylenék ma
A karácsonyfácska,
Szebb ennél — úgy mondod — az én szeretetem
Édes ragyogása.

Hiába ígérek játékot, babákat,
Verses képeskönyvet:
Csak dalomra vágyol, nincsen szebb ajándék
Ennél teelődted.

Hiába biztatlak, hogy a kis Jézuska
Nem feled el téged,
Te dalért esengesz kőrön összetéve
Két kis kezeckédet.

Hiába mondom, hogy a karácsonyfácska
El ma sem maradhat,
Firtatod a szácskád, hogy félnem kell, mindjárt
Sirásra fakadhat.

... Megteszem, megteszem aranyos leányom,
Jer hát az ölemre,
Hogy szívemen légy, ha utolsó dalától
Lantom megrepedne.

B. K.

A krisztkindli.

— Mari! Meghózták már a csomagokat a Pachertól? Türelmetlenül várom. Közeledik a hivatalos órának a vége, haza jön a férjem, előre meglát mindent s vége a karácsonyi meglepetésnek.

Szól a csengő.

— Bizonynyal most hozzák! Szaladjon csak Mari, s vegye át a csomagokat. Hamar! Hamar!

— Futok, szaladok!

Mari, a ki nem lehet más, mint a szép szobacziqus, gyors szökdecseléssel szalad le a lépcsőn s nyitja ki az ajtót.

— Jézus Mária! A ténsúr!

— Hát téged mi talált, hogy úgy megijedtél? Hát mióta lettem én madárijesztő? Talán szarvaím nőttek?

Mikor kiröppent a szájából ez a szó: „szarvaím” — olyan titkos gyanu-féle támadt lelkében, a mi nagyon könnyen támadhatott; mert már régebb idő óta, különösen a mióta a homloka oly merészen kezdett fölfelé növekedni, a féltékenység ördöge kisértgette lelkét. „Hja! fiatal is, szép is a menyecske; úgy segéljen — kutya van a kertbe!” A szobalány se szokott azelőtt sikoltozni, a mikor hazaérkezett. Nagyon gyanus!

Belép az előszobába s a kis feleség lázas izgatottsággal szalad eléje s nagy zavarában alig volt képes szóhoz jutni.

— Te jöttél meg édesem? Isten hozott! Nem is gondoltam, hogy ily korán haza jössz. Vagy hogy vége is van már a hivatalos órának? No igen, nagyon rövidek a napok. Hamar besötétedik s nem akarsz lámpafény mellett dolgozni. Nagyon jól teszed, édesem. Már miért is rontanád a szemeidet? Nem érdemes. Azért bizon nem adnak több fizetést. Úgy-e, hogy igazam van? Sőt nagyon jól tennéd, ha így hivatalos óra után elmennél egyet sétálni a király-utczába. Most ott sokan járnak, érdekesek a kirakatok. S a mi a fő: igen jól tenne a mozgás az egészségednek.

A férj nagyot nézett. Ilyen nagy „mozgás”-ban még soha sem volt a feleségecskéjének a nyelve. Ez jelent valamit. Az a nagy zavar, a melylyel fogadta, az a sok beszéd, no meg az is hozzá, hogy a mit eddig soha sem tett — sétálni küldi: ez mindenek fölött a leggyanusabb. Ennek a végére kell járni. Itt valami lappang. Talán egy megzavart édes óra, egy szekrénybe szorult udvarló. Ah! ez borzasztó, még sejtelemnek is!

Rövid kínos tépelődés után egyet gondol a fehér „szerecsen” s mintha a legjobb lelki megnyugvással távoznék, kezét szorít a szép kis feleséggel és leballag a lépcsőn, megy — sétálni. Valójában — lesbe állni.

— Hála Istennek! Csakhogy elment. Most már hozhatják a csomagokat.

Alig telett el pár perc, ismét csengetnek. Majd leszakadt a csengő, úgy megrángatták. Eszeveszetten kalimpált, mint valami ujdonsült szerelmes szíve az első légyotton.

— Jaj talán az úr jött vissza?

— Szaladjon Mari, nézze meg.

Nem az úr volt; a bolti szolga. Mind a két karján egy hatalmas kosár tele sok csecsebecsével. Iróasztalra való készlet, pipatórium, gyönyörű pénzes tárcza, a jó Isten a megmondhatója, mi minden gyönyörűség volt a két omnibusz-kosárba csomagolva.

Végre megjött a várva várt ember.

— Gyorsan csak be a legbelső szobába; legjobb lesz a hálószobába. Rakjanak mindent az ágyra; jövök mindjárt s majd átveszem s elrakom a holmikatja szekrényeimbe. — Mondja az úrnő.

Mari nagy sietséggel tuszolja az együgyű boltiszolgát a szobákon keresztül s csakhamar benn teremnek a hálószobában. Javában szedik ki a csomagokat, egyszer csak megszólal a csengő, mire lőn bábeli zavar. A kosár tartalmát, úgy a hogy hevenyében lehetett, az ágyra űrítették, az úrnő letakarta hamarosan, Mari a kapuhoz szaladt, a boltiszolga pedig azt az utasítást kapta, hogy lapitson.

Mit gondolnak, ki cseppet? Azt hiszik talán, hogy a levélhordó, a ki esti hat óra tájban szokta a lapokat kihordani? Oh nem. Az úr volt, az úr — a féltékeny férj.

A szobaciczka majd kövé meredt, de nem hiába volt ő ciczka, értett a hamiskodáshoz.

— Tessék tekintetes úr az ebédlőbe menni. A nagy szobát szellőztetjük, mert a kályha nagyon füstölgött; alighanem időváltás lesz. Ne tessék kérem a belső szobákba menni; minden tárva-nyitva van s a légvonat, az igen ártalmas. A nagysága azt mondta, hogy a légvonat ártott meg a tekintetes úrnak a minap is, attól volt olyan nagy fejszakgatása. Bizony Isten mondom!

— Semmi kétség! — Tünődik magában a féltékeny férj, a mint megy föl a lépcsőn. — Az utcasarkon lestem, vártam, vajjon nem-e jön ki valaki az ajtón. Senkit se láttam. Pár percz elzöldt lépett be a házba egy sötét alak; nem vehettem ki tisztán az esthomályban. A türelem elhagyott; nem várhattam tovább.

Az előszobában izgatottságtól remegő hangon kérdi a szobaciczát:

— Hol van asszonyod?

— Asszonyom? ... Gondolom az éléskamrába ment... Majd mindjárt hívom.

S szaladni készül a hálószobába, hogy hirt adjon.

— Hova szaladsz? — Rivall rá az úr. — Hiszen nem arra van az éléskamara.

— Nem is az éléskamrában van a nagysága... Azaz hogy a nagysága az ott van, hanem én nem az éléskamrába igyekeztem...

— Hát hova?

— A... a... az ablakokat betenni.

— Majd aztán! Az ablakokat később is beteheted. Hívd elő azonnal a feleségemet. Kéretem. Érted? Kéretem!

— Igen, de...

— Semmi de... Kotródjál!

Mari kénytelen volt más irányt venni, kiment a folyosóra s mit tehetett egyebet, mint hogy több út nem vezetett a hálószobához; a folyosón végig szaladt s azon a tájon, a hol a hálószoba volt, hatalmasan megverte a falat apró ökleivel, majd meg lekapva lábáról a magas sarku piros papucsot, melyet a múlt év karácsonyján kapott úrnőjétől: megkopogtatta vele a falat.

Az úrnő megértette a jelet.

Férjének nem szabad előzetesen mit sem tudni a karácsonyi ajándékokról. Igen ám, de hátha végig megy a szobákon s észrevesz valamit. Ezt minden áron meg kell akadályozni. Meg aztán a bolti szolgát is el kellene valahogy tüntetni. Mit tegyen? Mit tegyen?...

A bolti szolgát bebújtatta a ruha-szekrénybe — addig is. A kosarakat pedig a szekrény melletti sarokba rejtette.

— Most már jöhet!

Rövid vártat mulva csakugyan jött is. Éppen csak annyi ideje volt a kis menyecske, hogy kisurranhatott az ajtón s a kulcsot egyet fordított, aztán lekapta.

Csett!

Ez volt árulója.

A féltékeny férjnek több sem kellett. Szemeiben a vadság haragos tüze ijedelmesen fénylett, ingertültsége mint valami fékvesztett áradat

öntötte el egész valóját s a legkiméletlenebb hangon főrdet a kis menyecske:

— Mit zárkózol? Nyisd ki azt az ajtót!

— De kérek, ne tedd magadat nevéssé.

— Mondom, nyisd ki az ajtót. Itt valaki el van rejtve.

— Jaj, de különös vagy! Így se láttalak még soha. Ne csinálj kérek csudát. Ártatlan dolog az egész. Majd mindent meg fogsz tudni; a mi most még titok, pár nap mulva világosan áll előtted. Hagyj magamra, kérek.

— Itt valaki van!... Látni akarom!... Megölöm!...

S ezzel kikapja neje kezéből a kulcsot, kinyitja az ajtót s mint egy sebzett fenevad rohan a hálószobába.

— Ki van itt? ... Hol van? ... Megölöm!...

Dühöng s átkutatja a szoba minden zugát.

Éppen a mint a szekrény mellett halad el, a szekrény reccsen egyet.

— Megvan! Itt van a nyomorult gazember!

S kirántja a szekrény ajtaját. A bolti szolga kétségbeesett ábrázattal remegve lép ki s könyörgő hangon mokog:

— Nem vagyok én kérem alásan „nyomorult gazember“; én a — krisztkindi vagyok.

— Krisztkindi? Ilyen pofa és krisztkindi?

— Igen is kérem, én hoztam a Pacher úrtól azokat a karácsonyi ajándékokat...

— A melyeket — közbevág a kis feleség férje felé fordulva — a számodra vásároltam, te féltékeny majom!

Képzelnék kérem egy redős homlokot, mely kisimul és egy fogvicsorító száját, a mely két végével a fülek felé igyekszik.

A házi szolga egy forint borraivalót kapott krisztkindire; a kis menyecske pedig forró ölelés közt sok száz édes csókot.

V á r a d y F e r e n c z.

Mult és jelen.

Elszál a gondolat a multba
Merengve boldog, tünt napokról...
Hej! szittam egykor édes mézet
Egy illatos, egy szép ajakról...

Gyönyörrel, bús epedve zártam
Egy égi lényt szívemre nemrég...
A boldog órák messzetűntek
És lett belőlük drága emlék.

Búsan tünődöm szíva, fujva
A légbe füstjét egy szivarnak,
Ah! koldus lett a dús királyból,
Csókot szitt egykor, most szivart csak...

Eszembe jut a füstöt nézve,
Hogy minden eltűnt, elszállt, megholt...
S elgondolom úgy néha, néha,
Hogy csókod mégis édesebb volt!...

Zoltán Vilmos.

Arany ifjuság.

1.

Kedves Guszti bácsi!

Három hónap elmúlt már, mióta kedves Guszti bácsitól elszakadtam, de azok a jó tanácsok, a miket öntől kaptam, élnek szívemben.

Igen én megfogadtam kedves Guszti bácsi tanácsait, s életemet a szerint intézem.

Tudom örülni, ha látná, mily szépen megfogamzottak azok a jóakarató intések, melyek kel utra bocsátott, s mennyire mintaképeül szolgálhatok a szorgalmas egyetemi hallgatóknak.

Előadásaimra pontosan és örömmel eljárók, hiszen lehet-e nagyobb élvezet annál, hogyha a tudományok mézharimatát iszszuk s lelkünket napról-napra gazdagabbá tesszük az eszmék ezrével s a tudás fátylájával világítunk előre utunkon.

Tanáraim becsülését szorgalmammal már eddig is kiérdemeltem s igyekszem ezután is érdemesnek lenni szeretetükre..

Egyszóval összes törekvésem arra irányul, hogy komoly, munkás tagja lehessenek a társadalomnak.

Szigoru következetességgel haladok előre útamou, melyen mindig kalauzul fogom elismerni kedves Guszti bácsi aranytanácsait.

Remélem, hogy ilyen elvekkal a biztos siker nem fog elmaradni tőlem.

Helyzetemmel meg vagyok elégedve, mert szellemi munkám ha egyebet nem is, de a teljesített kötelesség boldogító öntudatát biztosítani fogja számomra. Csak sorsom anyagi oldala nem a legfényesebb, elannyira, hogy e miatt tanulmányaimban is akadályozva vagyok.

A tankönyvek beszerzése, vizsgálati díjak fizetése olyan összeget emésztenek föl, hogy mellettké lehetetlen azt a nemes föltevést teljesítenem, hogy magam erejéből végezhessem el tanulmányaimat.

Ha segítyt mostanában nem kapok, kénytelen leszek életem üdvétől, a tudományos pályától visszalépni.

Irtam Mari néni, hogy segítsen bármi kis összeggel, de válasza sem méltatta levelemet. Igaza van kedves Guszti bácsinak, hogy annak a vén boszorkánynak nincs semmi szive. Most értem csak azt a gyűlölséget, melylyel kedves Guszti bácsi iránta viseltetik; ő csakugyan megérdemli.

Nincs más tehát hátra, mint Önhöz fordulni, segítsen ki zavaromból, s tegye lehetővé, hogy tanulmányaimat továbbra is az eddigi eredménynyel folytathassam.

Az összeg, melyért kedves Guszti bácsihoz fordulok, csak 50 frtot teszen ki. Azt hiszem, jellemem és szolidaságom elég biztosíték lesz, hogy — az a pénz nem lesz hiábavaló kiadás.

Jelszavam ezután is a szorgalom és munkásság leszen.

Kérésemet még egyszer megújítva maradok kedves Guszti bácsinak

szerető unokaöcsese
I. P.

II.

Édes Mari néni!

Régen készültem már Önnek írni, aranyos néni, de dolgom annyira elfoglalt, hogy mindez ideig nem jutottam hozzá.

Bizony sok munkába, nagy nyomoruságba kerül ez az új élet, elszakítva mindattól, a mit szeretünk, főleg édes Mari nénitől!

Hejh, mennyiszor visszasír a lelkem a sok jó turós rétes és mákos patkó után, a mivel kedves Mari néni kényeztetett vakációim boldog napjaiban! Most minden már csak álom, mert elérkezett a szomorú nélkülözésnek, két-ségbeesett koplalásnak vigasztalan korszaka.

Azon a ponton állok, hogy maholnap szűk anyagi körülményeim miatt tanulmányaimat, melyekért mint szorgalmas ifju egész lélekkel hervülök, félbe kell szakítanom.

A válság küszöbén kedves Mari néniem áldott jó szívéhez fordulok, segítsen meg, ne feledkezzék el szerető öcseséről.

A szívem vérzik, mikor ilyen kéréssel kell fordulnom kedves Mari nénihez; de azt remélem, hogyha nem is teljesítheti, legalább nem utasít el oly durván és ridegen, mint azt Guszti bácsi tette velem.

Könyörögtem neki, föltártam előtte kétségbeesett helyzetemet s ő választul a sajtó sebet még jobban elmérgesítette. Azt mondta, hogy ő nem akar tudni rólam semmit, éljek a hogy tudok.

Most tudom csak átérteni, miért kedves Mari néniemnek szive, a melyik mindenkit szeretettel ölel át, épen ő iránta olyan gyűlölséget, s miért nem engesztelődik ki vele sohasem. Az ő szivtelensége es durvasága igazán nem érdemli meg, hogy édes néniem szeretetét, a melyre anynyian tartunk számot, rá is pazarolja.

Nincs más hátra tehát, mint kedves Mari néniemhez fordulni és kérni, hogy a mindenkitől elutasított szegény szenvedőt vegye pártfogásába s mutassa meg annak a köszívű zsarnoknak, hogy százsorta többet ér, mint ő.

A mit kérek, az nem több harmincz forintnál; hiszem, hogy kedves néniem megkönyörül rajtam.

Kérését még egyszer megújítja, s kedves Mari néni kezét ezerszer csókolja

szerető unokaöcsese
I. P.

III.

Aranyos Janikám!

Megpumpoltam mind a két öreget. Egymásra nszítottam őket, s volt is sikere: nyolezvan pengő nyomja a markomat.

Estére gyere el a Szikszayba. Kolosszális lumpolást rendezünk. A kis kóristánédát is el hozhatod magaddal; az enyém is ott lesz.

Pezsgőzünk, quantum satis.

Két hétig fele se nézek az egyetemnek.

A közeli muri reményében ölel

Indigó-pinty.

A század vége.

Irta: Kéry Gyula.

A nagy mindenség csillagtrónusán ült Az Úr, a teljhatalmu szent Teremtő. Fölötte miriád gyémánt ragyogva Csüngött a végtelen ég fényzalagján. Minden csillag-világ szikrát lövelve Ragyogta be a trónus fénykörét, S az égi óra, a gönczölszekér, Megtordult újra égő tengelyében.

*

A trón előtt, a tejút fátyolán Ringott ezernyi angyal lenge szárnyon, Örök dicsőimust zengve nagy Uroknak A tiszta, szűzi ajk ihlett szavával. S az Úr igazságos tekintetével A végtelenség kék ködébe néz, Mint hogyha ott a távol messzeségben Vérázott harcmezőt tekintene . . .

*

„Jövel hű Charitas!“ — így szól az Isten — Legszentebb angyalához száll e hang — „Siess, reptülj a föld fagyos ölébe, A század vége im ugys közelg. Vért látok a föld fertőzött porában, Siess, tekintsed át e vérmezőt! Évezredek során átkozta Kainnak Gyilkos utódait szülé e század.“

*

S az angyal hullócsillag tüzi szárnyán A földtekére száll, s befutja mind A birodalmak roppant útait, S fagyott vércseppek százados nyomán át Keresztül tör a gyilkosok hadán. Egy pillanat alatt bevégzi A földgolyó vérázott útain A kutatást. —

Már a csillagmezők

Virányain át száll ismét honába.

*

„Uram . . . — remegve szól az angyal ajka — Parancsszavadra mindent megtevék; Bejártam a hegy, völgy, mezők s a cserjék Legelrejtettebb bünbarlangjait. A század minden vérnyomán valék, Legyilkolt milliók vércseppein, S e vértengerben fürdő földgolyónak Átláttam ott egy százados bűnét.

*

„És? Merre, mit találtál?“ — kérd' az Úr Elsápadt angyalhad körében. — S így szól az angyal: — „Összejártam az Egész világ roppant országait és Az első vért egy vár alatt lelém: Ott fűnt a várbau nagyhatalmu úr élt Vad dőzsölés és nőkacaj között, És lent a vár tövében görnyedezve Rabszolganép a jobbagyság lakott. Im hirtelen sikoly reng át a légen, S a föld piros lesz a kunyhó előtt: A várúr vad szeszélye bős dűhében Gyilkos golyót jobbagy-vérben fűrésztött. E vér fölött még most is sir a szél: Rabszolga vér! — szegény jobbagyi vér! . . . Tovább egy harcmezőre vitt utam, Hol észt gyalázó koczolás folya: A század hajnalán harc, s lázadás közt

A nép vértszomjazó halált kívánva, — Egymást ölé. Patakként folyt a vér, S a telhetetlen föld mind elnyelé . . . Ismét egy hely, hol vér fagyott a földön: Egy hűtlen asszony törrel a kezében, A női lelket durván megtagadva, A férj szívébe szűrt, s megölte azt; Hogy kéjrevágyó, kóbor kedvesének Od' adja piszkos, gyilkoló kezét! . . . Majd bent az erdő mélye rejtekében Párolgó vért takargatott a fű: Két férfi küzdött ott, boszút libegve, Egymás között egy hitvány semmiségért, S vakon hódolva a divat-, szokásnak; Birájokul a kardhalált tevék . . . S amott a zöld liget csendes zugában Vért szárított a nap heves sugára: Egy ifju vére volt, kit sors csapása, Hitelenség vagy tékozlás büne Dörén tüzelt és biztatott reá: Szétmarczangolni önnönéletét!“

*

És most sötét viharfelhő borult A nagyhatalmu Isten homlokára, Miként ha a föld kínos arczulatja Verődne vissza szűzi homlokán. Az angyalajk pedig remegve szól: „Uram! egy szörnyű vétek lángja ég még A föld-anyának rejtett méhiben, — S ez im e század undok borzadálya. Egy szörnyű bűn! Uram! A temetőkert Árkában gyöngye csecsemő fektűt, Mely véreben fetrengett elhagyatva: Megölték és kegyetlen' elveték. S ki volt a gyilkos? . . . óh! kegyelmes Isten! — Egy nő, ki a bűnös viszony után Anyává lett, s hogy rejtse szégyenét Az emberek elől — gyilkos leve: Midőn megszülte édes magzatát, Kiment a titkos éj sötétiben, S a temetőkert árka mentén — Láttam!! . . . láttam a szörnyű bűnt!! — Keresztüldöfte önnöngyermekét! . . .“

*

Megáll az óra — a gönczölszekér, Elhal az angyalajk csengő szava . . . Az Úr föláll. Szent arca, mint a nap, Mely lángsugárral kél az óceánból, Keresztül tör a mindenség ködén, S belát a csilagerdők rejtekébe . . . A meny remeg, tűzfelhő gyúl az égen, S e reszkető percz rengeteg hevében Villám hasítja át a földtekét — S a bűnös század ime véget ért!

Az örökmozdony.

— Irta: Aggteleki U. Ferenc. —

— Isten hozott kedves Elekem! — mondám belépő barátomnak. — Mily ujság! Valóban örvendek! Foglalj helyet. Úgy! Szivarom nincs. Ez csak kényes embereknek való, — hanem egy pipa jó dohánynyal szívesen szolgálok. Hejh pajtás! diák korunkban jó volt biz a vadgesztenye fonnyadó levele is ujságpapírosba csavarva. Nekünk élvezet volt, mert tiltották; a pécsi sétáló hölgyközönség pedig gyorsított léptekkel menekült a sétányról, nem tudva meghatározni az illat nemét, — mi pedig a régi bódéból neveltük a menekülőket.

Hiszen könnyebb is lett volna az én vendégemet a múlt ily apró emlékeivel mulattatni, mint ama házigazda tisztnek megfelelni, mely abból áll, hogy bort is tegyünk az asztalra. Az én finnyás barátom a legjobb esetben görcsöket kap, ha az idei lőréből megkínálom. Igen, de ily gyorsan, minden átmeneti idő nélkül nem mentheti föl magát a házigazda a szokás törvénye alul. Magyar ház el sem képzelhető bor nélkül. Bort tehát kell föladatnom. Az idei bor pedig, — legalább nálunk — élvezhetetlen. Az én kis feleségem már be van tanítva, hogy mi a teendő, ha oly vendégünk van, a ki bormegiszsza.

Amíg ő a titkos laboratoriumban vegyit és bont, addig az én Elekem elmesélte, hogy gépészmérnök lett, a fővárosban lakik, jelenleg a szomszéd községben hetelnek egyik rokonuknál, s ott tudta meg, hogy én hol lakom, s nem tudta volna lelkére venni, hogy meg ne látogasson. Meg is nőtült. Felesége előkelő szülőktől származott, — igen szellemes, — nagy udvart tart, s termei az ész-arisztokraták góczpontja, mert magasan reptülő szelleme kötve tartja az értelmiséget, akár csak egy Maintenont, Luize Fraçoise le Blanc de la Baume, Montespan, Vivonne Katalin, Madame de Sevigre, La Louqueville, Ninon de Senelos, vagy Brinvillers asszony, e nagy szellemek a XVI. századból, XIV. Lajos idejében. Eltekintve attól, hogy naponkint porlekednek, hogy külön étkeznek, s hogy már három ízben válópört indítottak, de megint csak együtt maradtak: igen boldogan élnek.

Ő ezt a legnagyobb egykedvűséggel meséli, én meg lázban szenvedek, mert elérkezettnek érzem az időt arra, hogy a bort föladassam. Remegve tekintek az ajtóra, midőn az kinyílik, s a cseléd egy nagy tálcán bort, poharakat, tányért és evőszereket hoz be. A feleségem sem késik, s mint aféle jó háziasszony, nagy buzgalmat fejt ki a kínálásban. Az én Elekem menti magát, hogy ő nem barátja a heringnek, — azaz hogy nagyon szereti; de most, egészségi okoknál fogva nem szabad sósast ennie stb. A mentegetődzés mit sem használ. A feleségem kijelenti, hogy ez nálunk házszabály s nagyon fájdalma, ha az ő kedves vendége megkosarazná. Ily erkölcsi, vagy jobban mondva: alaki nyomás alul az udvarias ember nem vonhatja ki magát. A hatás kedveért, maga a kis háziasszony szeliteli föl az irgalmatlanul sós heringet. Lehetetlen el nem fogadni. Ezt az étkezést nem csak átélni, de végignézni is kin. Kétszeresen kin a háziakra nézve, mert egyrészt resteljük, hogy a bor meghatása czéljából ily mesterséges fogással kell élnünk; — másrészt pedig méltóztassék valakinek nevetési ingerét magába fojtani, mikor egy harmadik személy a kintől verejtékezik evés közben.

Lett volna kelete az én boromnak, mert a szomjuság ugyancsak dolgozott; de az asszonyi leleményesség ismét résen áll. Ez még nem elég nagy szomjuság arra, hogy egy jó izlést ember a mi borunkat megihassa.

— Isten ments! — mondá tiltakozva az asszony — Kész betegséget venne magához. Csak kis türelmet kérek! Csak még ezt a pár falatot! Mennyire kínálatja magát! Pedig látom, hogy szereti.

Szegény Elek már színeket játszott; de azért engedelmeskedett. Az utolsó falatot rágás nélkül nyelte le, s nem tudta magától megtagadni ama megjegyzést, hogy: átkozott udvarias-ság! Nem is kellett a komát borral kínálni. Ugyancsak nyúlt a pohár után. De most meg én vettem ki kezéből a poharat. A neheztelés egy nemével nézett reám.

— Van-e kés a zsebedben? — Kérdém.

— Igen!

— Nos hát tedd ki a zsebedből.

Elmosolyogta magát és engedelmeskedett. Ekkor azután megfogtam hátulról a fejét, erősen magamhoz szoritottam, a szolgáló meg vörös-hagymát dörgölt az orra alatt.

— Na pajtás! most hát igyál, a mennyi csak beléd fér.

És ő megcselekedte. Kiitta az egész üveggel. Amidőn az üres üveget letette, végigfutott rajt a hideg.

— Brrrrr! — berregett megrázkódva.

— Most már értem, hogy miért kellett a heringtortúrán keresztül esnem.

Nagyokat nevetett és nagyokat ivott; de becsudálkozni nem volt képes. Miután még sokáig elcsevegtünk: nagyon lelkemre kötötte, hogy én is látogassam meg, annál inkább is, mert szeretné nekem bemutatni saját találmányát, a mit eddig még emberi elme föl nem fedezett: egy örökmozdonyt.

No ez az elméleti és gyakorlati képtelenség bár Tamassá tett; még sem tudtam megállni, hogy másnap meg ne látogassam. Nem kevésbé érdekelt a felesége. E nő bizonyára kerülni fogja társalgás közben a kisvárosi pletykát, s tárgyát nem a baromfitenyésztésből fogja meríteni. Nem csalódtam.

Igen kedvesen fogadott, minden mozdulata mesterkéletlenül előkelő, hanglejtése a helyzetnek megfelelő, s mégis egészben véve oly külö-

nös, oly eltérő a közönségestől, a megszokottól. A házigazda finom borral pipált le, heringet s más sós eledelt nem tálatatott, — illatos szivart dugott a fejembe, s azután leült és egy szót sem szólt. Nem mintha valami bántotta volna; de mivel a felesége vezette a társalgás menetét.

— Fölteszem önről, hogy okos ember. — Mondá fontoskodva. — Mint vélekedik a földnek saját tengelye körüli futásának elméletéről. Én keptelenségnek tartom az egészet. Mert nézze csak, egyszer a férjem a lövonatu kocsirol akart leszállani; de a gyorsaság következtében egyensúlyt veszítve: földre terült. Tessék csak a sínekhez közel állani akkor, midőn egy gyorsvonat hasítja a levegőt. Oly légáramlatot idéz elő, hogy az ember a kalapja után kap. Már most, ha ez a roppant földtömeg csakugyan oly örült sebességgel forog, mint van az, hogy még sem idéz elő legcsekélyebb légáramlatot sem, — szélesebben még a fa levele sem mozdul meg? De meg az ember sem esik el a lábáról? Oh! tudom, hogy a vonzódás törvényével akar engem meggyőzni; de az keptelenség. Nos, nem ad nekem igazat?

— Nagysád iránti tekintetből igen. — Válaszolam.

— Lam, mily ügyes vegyész. — Válaszolt neheztelve. — Mily szépen tudja egyeztetni az ellentéteket: az udvariasságot a gorombasággal. No de látom, hogy a tárgy nem érdekli. Ám keressünk mást. Mit szól ön ama vitákhoz, melyet a kegyelem, az isteni és emberi szabadakarat kérdése idézett elő? De Sacy, az érvelő Bossuet, a szelid Fénelon, a gögös és hatalmaskodó Richelieu, Molinos Mihály, Francoise Le Combe, La Guyon, De la Vallette bibornok, Duvergier, Jansen stb. mindmegannyi nagy szellemek, s mégis nagy bolondok és őrtültek, mert az eszmék harcát a tömeg vérével mocsokolták be, de sok volt, a kiket legyőztek, de csak kevés, a kiket meggyőzni tudtak. Túlságig feszítették az agy idegeit, — emberi észszel akarták megfejteni ama örök talányokat, s a vita tüzeben vették csak észre, hogy nagy bölcsességek dacára is csak emberek ők. Ha V. Pál pápa be nem fogja a szájukat, talán még most is vitatkoznak. Majdnem oly bolondok, mint az angolok...

Akaratlanul is a barátomra néztem. Vajjon ő e az angol, vagy én? Mert hogy ez az asszony bolondot tesz belőlem, az bizonyos. Az egész fecsegésből semmit sem értek. Lehet, hogy tanultam valamikor, de rég elfelejtettem. Bizonyosan ki akar forgatni. Mily megszégyenítés! Iz-zadni kezdtem. Mi lesz belőlem! Csak már elhallgatna! Ha közbeszólók: bizonyos, hogy vitatkozni fog velem. Pedig okvetlenül megverne, mert teljesen tájékozatlan vagyok a tárgyban, s ha már az általa fölörölt nagy elméket ostobáknak találja, vajjon én mi lehetek akkor? Fölsóhajtottam.

— Látom, — folytatá, — hogy ön átérzi ama művelt kor vadságát. A lelketlenek! A midőn már nem tudtak meggyőzni az érvekkel: legyőzték az ellenfeleket karddal. Vérlázító kegyetlenségek! Az angolok meg éppen kötözni valók voltak. Raleigh embertelen bölcselme, a Court- és Country-party ellentétes politikai elmélete és törekvése, — Buckingham cseiszövényei, — a presbyteriánusok kérlehetlensége, I. Jakab határozatlansága, Laud türelmetlensége, az ulsteri clan rettenetes emberei, e vallási és politikai Don Quijote-ok nagy bölcsességgel nevetségessé tévők a bölcsészetet és vallási dogmáikat vérrel irták alá. Látom kedves barátom, hogy nincs velem mindenben egy nézeten, s ellenem akar mondani.

(Eszem ágában sem volt közbeszólni.)

— Az újságírók gyengéje ez. — Folytatta ő. — Szeretik fitogtatni tág körű ismereteket; kritizálók, fecsegők, szeretik a kicsinyes pletykát. Ah! én ezt mind jól tudom; magam is szoktam újságba írni. Minden érdek. Épp úgy szeretem Ronsadot, midőn a mythologia mezején gyűjtí — római formák szerint — a virágokat, mint Malherbét, erős nemzeti jellegével; Duvairt az ő fönséges irányával; Balzac szellemes levelezéseit; Volturét kedves fecsegésével; Bartasnak La Semaine-jét, mit még Göthe is megdicsért. Benserade epigrammait, s különösen Ovid „Metamorphosisának“ kitűnő fordítását, szép sonettjeit; s habár azt mondta is Lonqueville asszony Chapelain „Pucelle d' Orleans“-ára, hogy „Igen szép, de igen unalmas“ — én szívesen méltánylom érdemeit. Ha nem is osztozom mindenben

az író izlésével és lélektani fölfogásával; de azért nem kevésbé mulattat Paul Scarron trivális, czinikus élceje. Általában kedvelem a parodiát, — bár Scarron túl ment az illő határon. Urfé Astreája unalmas üresség, míg ellenben Gomberville „Polexandré“-ja gazdag a női kedelyt megragadó ábrándokban. La Calprenédenek Cassandrája, Pharamundja, Cleopatrája szintén azon század gyöngyei.

A hajam az ég felé meredt kinomban; de a tudós hölgy nem kegyelmez.

— Az én férjem pl. ki nem állhat semmit, a mi akademikus. Én meg szívesen mulatok Rousseau, La Fontaine, Boileau, Evremond Károly, La Rochefoucauld, La Bruyère, Saint Simon, Fontenelle nyelvészeti vitái fölött, ha miudjárt arról legyen is csak szó: vajjon helyesen van e használva affable, enviellir, insidieux, inconduite, minutil stb.? — A közönség mohón olvassa a hírlapokat; de kényelmes kutatni, vajjon kik voltak a rögtörők ezen a téren, s mily nehézményekkel kellett megküzdeniök, s hogy mily érdekeket szolgáltak? — Lássá barátom! én nem kevésbé hajlok meg Denis de Salló előtt, a ki megállapította a „Journal des Savants“-ot, — mint egy hódító Caesar előtt, a ki hatalmas növelésével növelte a nemzettestek nyomorát is. Mily nagy szolgálatokat tett Doneau de Vise, ki a „Mercure Galant“-jában a művészetet és irodalmi termékeket nyilvánosan bírálva: a szépizlést fejleszté?! Az én környezetem asitozik, ha én a „Giornale de' letterati“, a „Gazette“, ezen legelső politikai újság, a „Tudós Mercure“, a „Nouvelles de la republique litteraire“, a „Biblioteque universelle“ böleselkedésénél, vagy kritikájánál időzöm, vagy ha Morhof „Polihistor“ vagy Baillet „Jugements des Savants“-jáuk bonczkéselését örömmel tanulmányozom. Színészeinket és darabjainkat előszeretettel hozom párhuzamba a régiekkel. Lássá, ebből sokat tanulok, s nem törődöm vele, ha az okulni nem szeretők gúnyolnak is, vagy ha iróniából tudós-nak neveznek. Hogy a régi úgynevezett remek nem felelnek meg korunk izlésének, az a változó politikai, társadalmi és esztetikai helyzetben lelé magyarazatát. De akkor lehetnek azok nagy-szerűek, mert különben nem hódítottak volna, nem különösen az udvart. Már pedig tudjuk, (... Dehogy is tudom...) hogy a 16 éves XIV. Lajos, Thetis és Peleus lakodalmában tánczolt a királyi családdal, — utóbb pedig a „Fölfegyverzett Hercules“-ben, saját lakodalma alkalmával a királynővel. Nemde föltehető, hogy ezen finoman iskolázott ember, jó színész is volt? — Mennyire csiklandozhatta pl. a botrányt s finom czélzásokat kedvelő közönségnek tenyerét a „Fausse prude“, melyben Maintenon asszonyt, a király kedvesét személyesítették?! — A dekorációk s a szinpadai technika még ismeretlen volt akkor, de azért Pierre Corneille-nek „Melité“-je, „Clitt“-je, „Medea“-ja, melyet Senecából fordított, „L' Illusion comique“-je, „Horatius“-a, vagy Racinenak „Az ellenséges fivérek“, „Andromache“, vagy Molière-nél „Etourdi és Dépit“ amoureux című műve és játéka felejteté a párisiakkal a külső kellékek szükségét és ők mégis mulattak és élveztek, s bár e darabok s azok előadási módja távol állt korunk fejlettségétől, mégis a jelennek szülője, alanya!

— Nagysád — amint sejteni engedi — mondám némi zavarral — előszeretettel foglalkozik a francia irodalommal?

— Oh nem! — Válaszolt ő tudós fölény-nyel. — E tekintetben nem kötöm magamat nemzetiségekhez. Tetszik tudni, a tudomány és művészet nemzetközi tulajdon: itt tehát én is internacionális alapon állok. Szívesen foglalkozom az angolokkal is. Egy Spenczer, Shakspeare, Cowley Ábrahám, ki „Davideis“ ével remekelt, — egy Milton, ki „Comusnak“, „Licidásnak“, „Az elveszett paradicsomnak“ és „A visszanyert paradicsom“ nak volt szerzője, — egy Rochester, — egy Dryden remek satyráival, — egy Swift-neb cynizmussal irt „Gulliver utazásai Liliputországban“ című műve, — egy Addison, egy Pope, De Foe, Harrington, Habbes, Locke, vagy egy Cumberland Richard, mindig az érdeklődés alanyát fogják képezni. Nevetek Cervantes don Quijote-jén és elmerengek De Foe Robinsontján, — rokonszenvezek Gregori Jakabbal, ki föltalálta a visszaverődési távesövet, s ki sokat törte a fejét a kör négyszögesítésén; — méltánylom Napier Jánost, ki föltalálta a logaritmusokat. A germánok is megérdemlik, hogy foglalkozunk ve...

— Kitűnő gépészek az angolok — mondtam közbeszólva, — először, hogy én is mondjak valamit; másodsor, mert annyit én is tudok; harmadsor, mert remegtem még a gondolattól is, hogy e tudós asszony elrecczálja előttem a világirodalmat. De főleg alkalmas átmenetül szolgált ez a közbeszólás az örökmozdonyra, s erősen reményltem, hogy barátom bemutatja valahára találmányát, s fölment e pokoli vezeklés alól.

— Oh! — mondá lelkesülten — ők utolérhetlenek e téren.

— Ugy látszik, — folytatám — hogy minden század rejt a méhében valami korszakalkotót, s azt át nem egedné a másiknak. Valóságos csoda számba megy, hogy a gépészet bámulatos fejlettsége dacára sem fedezték még föl az örökmozdonyt. Jenő barátom ugyan dicsekszik vele, hogy...

Nem folytathattam tovább. A tudós asszony dühösen fölugrott helyéről, végig mért égető tekintetével, — mintha csak azt mondta volna: Te parasz!

— Ugy látszik, hogy ön még nem került ki azon iskolából, a hol az illemt tanítják — mondá megvetéssel — biz föltűmulja gorombaságban még Ábrahám de Sancta Klárát is. — S ezzel magunkra hagyott. Én kérdőleg tekinték barátomra, — az meg valóságos hóméri kacajba tört ki, s vagdalta magát a pamlagra.

— Nos? — mondá nagy sokára — nemde fölér a hering-vacsorával? Gyönyörködtem a kinodban. Ugy-e mily élvezet végigszenvedni e tudós fecsegést? Ez így megy minden nap! Majd az eszem megy el. Látod, ő az én — örökmozdonyom.

— A te...?

— Igen ő! Így szoktam őt nevezni, s ezért nagyon neheztel. Ő czélzásnak vélte a te megjegyzésedet s most dühög; de tâu kigyógyul. Orvos úr! fogadja halás köszönetemet!

Mi tagadás, — biz e kudarc után véres orral távoztam. Két év mulva levelet kaptam barátomtól, melyben írja, hogy most már gyógy-élete van, mert kigyógyult az asszony. Én meg annyira óvatos lettem, hogy nők társaságában soha sem beszélek az örökmozdonyról.

Bocsánat hölgyeim! nem czélzásból mondom.

Apróságok.

Egy ismert név.

Poéta: Kérem, nem lenne ön hajlandó költeményeimet kiadni?

Könyvkiadó: Igen, ha ismert neve van önnek.

Poéta: Az van; országosan ismert a nevem.

Könyvkiadó: No az ön fiatalsága mellett arra valóban kíváncsi vagyok

Poéta: Az én nevem Kohn!

* * *

Felső iskola.

Tanárnő: Hogy főznek huslevest?

Ilka: Vesznek egy doboz Liebig-féle kivonatot és aztán a használati utasítás szerint járnak el.

* * *

Éjfél.

Egy pénztárnok éjfél tájban egy kötet verset olvas s a többi közt olyan költeményre akad, a melyben az van elmondva, hogy a csillagok az elhunyt emberek lelkei, stb.

Egyszerre csak kinéz az ablakon s egy csillagot lát, a miut a láthatáron aláfut. A pénztárnok elgondolkodik s aztán elmélázva így szól: „Bizonyára egy kollega Lilke: Amerikába siet.“

* * *

A házmester urak.

— Nos szomszéd, visszajötték már a lakók?

— Vissza bizony. Föl is mondtam az egyiknek azonnal.

— Miért?

— Képzelve csak, ő is szerdán fogad, a mikor az én napom van s így egy percig sem lehettem nyugton vendégeim körében.

PSEPHOFER J.-féle

gyógyszertár

BÉCSBEN, I. KER., SINGERSTRASSE 15. SZ. A.

„zum goldenen Reichsapfel.“

Vértisztító labdacso

ezelőtt általános labdacso neve alatt; ez utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen labdacso csodás hatásukat ezerszeresen be nem bizonyították volna. Évtizedek óta ezen labdacso általános elterjedésnek örvendenek és alig van család, melyben ezen kitűnő háziszorból készlet nem volna található.

Számtalan orvos által ezen labdacso háziszorból ajánlatnak és ajánlatnak minden oly bajknál, melyek a rossz emésztésből és székrekedésből erednek; mint epe-zavarok, májbajok, kólika, vértúlulások, aranyér, béltétlenség s hasonló betegségeknek. Vértisztító tulajdonságuknál fogva kitűnő hatással vannak vérszegénység s az abból eredő bajknál is: így sápkórúknál, idegességéből származó fejfájásoknál stb. Ezen vértisztító labdacso oly könnyen hatnak, hogy a legesekélyebb fájdalmakat sem okozzák, és ennek folytán még a leggyengébb egyének, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül bevehetők.

A számtalan hálaíratból, melyet a labdacso fogyasztói a legkülönbözőbb és legnehezebb betegségek után egészségük visszanyerése folytán hozzánk intéztek, ezen helyen csakis néhányat említünk azon megjegyzéssel, hogy mindenki, a ki ezen labdacsokat egyszer használta, meg vagyunk győződve, azokat tovább fogja ajánlani.

Schlierback, 1888. október 22-én.

Tekintetes Úr!

Alúlról kéri, hogy felette hasznos és kitűnő vértisztító labdacsoiból ismét 4 csomagot küldeni sziveskedjék.

Neureiter Ignác, orvos.

Hrasche, Flödnik mellett, 1887. szept. hó 12-én.

Tekintetes Úr!

Isten akarata volt, hogy az Ön labdacsoi kezeim közé kerültek, melyeknek hatását ezennel megírom: Én gyermekágyban meghültem olyannyira, hogy semmi munkát sem voltam többé képes végezni és bizonyára már a holtak közt volnék, ha az ön csodálatraméltó labdacsoi engem nem mentettek volna meg. Az Isten áldja meg őt ezért ezerszer. Nagy bizalmam van, hogy ezen labdacso engem is tökéletesen ki fognak gyógyítani, a mint már másoknak is egészségük visszanyerésére segítségül szolgáltak.

Knific Teréz.

Bécs-Ujhely, 1887. november 9-én.

Mélyen tisztelt Úr!

A legforróbb köszönetemet mondom ezennel Önnek 60 éves nagynéném nevében. Az illető, 5 éven át szenvedett gyomorhurutban és vízkórútságban, már életét is megunt, melyről egyébként le is mondtam, midőn véletlenül egy dobozt kapott az ön kitűnő vértisztító labdacsoiból s azoknak állandó használata folytán tökéletesen kigyógyult.

Legfőbb tisztelettel

Weinzettel Josefa.

Eichengraberamt, Gföhl mellett, 1889. március 27-én.

Tekintetes Úr!

Alúlról ismételnem kér 4 csomagot az ön valóban hasznos és kitűnő labdacsoiból. El nem mulasztatom legnagyobb elismerésemet kifejezni ezen labdacso értéke felett és azokat, a hol csak alkalmam nyílik, a szenvedőknek legmelegebben fogom ajánlani. Ezen hálaíratom tetszés szerinti használására önt ezennel felhatalmazom.

Teljes tisztelettel

Hahn Ignác.

Gotschdorf, Kolbach mellett, Szilézia 1886. okt. 8-án.

T. Úr!

Felkérem, miszerint az ön vértisztító labdacsoiból egy csomagot 6 dobozzal küldeni sziveskedjék. Csakis az ön csodálatos labdacsoinak köszönhetem, hogy egy gyomorajtól, mely engem öt éven át gyötört, megszabadultam. Ezen labdacso nálam sohasem fognak kifogni, s midőn legforróbb köszönetemet kifejezem, - - vagyok tisztelettel

Zwickl Anna.

Ezen vértisztító labdacso csakis a Pserhofer J.-féle az „arany birodalmi almához“ címzett gyógyszerárban Bécsben I., Singerstrasse 15. sz. a. készítettnek valódi minőségben, s egy 15 szem labdacso tartalmazó doboz ára 21 kr. Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmazzatik, 1 fnt 05 kr. Egy csomagnál kevesebb nem küldetik el.

Az összeg előbbi beküldésénél (mi legjobban posta-utalvánnyal eszközöltetik) bérmentes küldéssel együtt: 1 csomag 1 fnt 25 kr., 2 csomag 2 fnt 30 kr., 3 csomag 3 fnt 35 kr., 4 csomag 4 fnt 40 kr., 5 csomag 5 fnt 20 kr. és 10 csomag 9 fnt 20 kr. ba kerül.

NB. Nagy elterjedtségük következtében ezen labdacso a legkülönbözőbb nevek és alakok alatt utánoztatnak; ennek következtében kéretik csakis

Pserhofer J.-féle vértisztító labdacsokat követelni és csakis azok tekinthetők valódiaknak, melyeknek használati utasítása a Pserhofer J. névaláírással fekete színben és minden egyes dohoz fedele ugyanazon aláírással vörös színben van ellátva.

Amerikai köszvénykenőcs

gyors és biztos hatása, legjobb szer minden köszvényes és csúszos bajok, u. m.: gerinczagybántalom, tagszagatás, ischias, migraine, ideges fogfájás, fofájás, fülzaggatás stb. ellen. 1 fnt 20 kr.

Tannochinin hajkenőcs

J.-tól. Ezek hosszú sora óta valamennyi hajnövesztő szer között orvosok által a legjobbnak elismerve. Egy elegánsan kiállított nagy szelencével 2 forint.

Általános tapasz

Studel tanártól. Útés és szúrás által okozott sebeknél, mérges daganatoknál, ujjkukacsz, sebes- vagy gyuladt mell vagy más ily bajknál, mint kitűnő szer lön kipróbálva. 1 tégely 50 kr. Bérmentve 75 kr.

Fagybalsam

Pserhofer J.-től. Sok év óta a fagyos tagokra és minden idült sebre, mint legbiztosabb szer elismerve. 1 köcsöggel 40 krajczár. Bérmentve 65 kr.

Útifüvedv

egy általános ismert kitűnő házi-szer hurut, rekedtség, göröcsös köhögés st. ellen, 1 üvegse ára 50 krajczár, 2 üveg bérmentve 1 forint 50 krajczár.

Élet-esszencia

(prágai csöppek), megrontott gyomor, rossz emésztés és mindennemű altesti bajok ellen kitűnő háziszor.

Általános tisztító-só

Bullrich A W.-tól. Kitűnő házi-szer a rossz emésztés minden következményei, u. m.: fofájás, szédülés, gyomorgöröcs, gyomorhív, aranyér, dugulás stb. ellen. 1 csomag ára 1 forint.

Angol csodabalsam

1 üveg 50 krajczár.

Por a lábizzadás ellen

Ezen por megszünteti a lábizzadást s az általa képződő kellemetlen szagot, épen tartja a lábbelit és mint ártalmatlan szer van kipróbálva. Egy dobozzal 50 kr. Bérmentve 75 krajczár.

Golyva-balsam

kitűnő szer golyva ellen. 1 üveg 40 krajczár, bérmentes küldéssel 65 krajczár.

Helső vagy egészség-só

gyógyyszer, gyomorhurut és minden a rendetlen emésztésből származó bajknál. 1 csomag 1 fnt.

Ezen itt felsorolt készítményeken kívül az osztrák lapokban hirdett összes bel- és külföldi gyógyszerészeti különlegességek raktáron vannak, és a készleten netán nem levők gyorsan és olcsón megszerelhetnek. — Postai megrendelések a leggyorsabban eszközöltek, ka a pénzösszeg előre beküldetik; nagyobb megrendelések utánvétellel küldetnek. — Bérmentve csakis oly esetben történik a küldés, ha az összeg előre beérkezik, mely esetben a postaköltségek sokkal mérsékeltebbek.

16406. sz.

ok. 1891.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a pécsi takarékpénztár végrehajthatónak Trefil Czeczilia, férj. Rónaki Mátyásné végrehajtászuvevett elleni 500 fnt tökékövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő Pécs város határában fekvő a pécsi 4361. sz. telekjkyben felvett 5129. hszsz. fekvőségre és azon álló házra az árverést 2584 fnt becsárban mint ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi márczius hó 21. vapján d. e. 10 órakor a pécsi kir. trvszék árverési szobájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 258 fnt 40 krt készpénzben, avagy az 1881 : 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1891. évi november hó 17-ikén.

Lukrits István

kir. törvényszéki bíró.

12014. sz.

tkvi 1891.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvvi hatóság közhírré teszi, hogy Pécs sz. kir. város közönsége végrehajthatónak kk. Meszarits János végrehajtást szenvedett elleni 130 fnt 88 kr. tökékövetelése iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. járásbírósg területén levő Pécs sz. kir. város határában fekvő a pécsi 3258. sz. tjkvben + 4402. hszsz. 1. sorsz. házból, udvartér s kertből kk. Meszarits Jánost illető fele részére 2258 fntban megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1892. évi január hó 4-ik napján délelőtt 10 órakor a kir. trvszék árverési szobájában megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szendékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át, vagyis 225 forint 80 krt készpénzben avagy az 1881 : LX. t. cz 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság 1891. évi aug. hó 19-ik napján.

Bogyay Pongrácz,

kir. trvszéki bíró.

Pécsi edénygyár raktár

Ferencziek-utca 11. szám.

Ajándékoknak igen alkalmas dísz tárgyak, ujdonságok, nagy választékban található.

Hibás dísz tárgyak tetemesen leszállított áron is kaphatók.

Zsirvendelek, kannák, ólommentes mázos főzőedények és egyéb a háztartáshoz szükséges tárgyak nagy választékban a szabott gyári áron adatnak.

Taizs József Pécssett.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, író-szer és papirkereskedésében kapható:

Valódi „Anthracen-ténta.”

Valódi „Alizarin-ténta.”

Valódi „Király-ténta.”

Valódi „Gallus-ténta.”

Kökorsókban és üvegesékben. (Külföldi és hazai gyártmány.)

Piros és kék ténta.

Pecsét-viasz, pecsét-festék.

Autograph-ténta és festék.

Fekete és színes írónok.

Radir-gumi, gumi arabicum, oldva. Tollak és tollnyelek.

Író-, fogalmai és itatós-papírok.

Eau de Labarague,

kitűnő szer tinta-, vörösber- és gyümölcsfoltok eltávolítására fehéremüből és papírról.

Stephanie-Mille 50 finom levélpapír és 50 levélboríték
díszes dobozban 70 kr.

Jelző ténta, kimoshatatlan.

S minden e szakmába vágó czikk.

Körrejtély, Érdekes, nélkülözhetlen játék a hosszú téli estékre. A körrejtély csak akkor valódi, ha a gyári jelvényvel, a Horgonynyal el van látva.

Ezer meg ezer szülő dicsérőleg elismerte a híres

Horgony-Kőépítőszekrények

nagy nevelési értékét; jobb játék nem létezik gyermekek és felnőttek számára! Részletesebbet ezekről, valamint a „Körrejtélyről” képe árjegyzékünkben találni, melyet minden szülőnek meg kellene rendelni, hogy kellő időben gyermekeik számára igazán alkalmas karácsonyi ajándékot kiválaszhatnak és megrendelhetnek. Az árjegyzékek ingyen és bérmentesen küldetnek szét. — Minden kőépítőszekrény a „Horgony” jelvény nélkül közönséges és kiegészítésre nem alkalmas utánzások, ennél fogva mindig

Richter-féle Horgony-Kőépítőszekrény

kérendő és csak ilyen fogadandó el. — Minden finom játékszerkereskedésben 35 krtól 5 frtlg és feljebb kaphatók.

Richter F. Ad. és társa, első osztr. magy. csász. és kir. szabad. kőépítőszekrénygyár.
Bécs, I. Nibelungengasse 4. Oltén, Rotterdam, London, E. C., New-York 310 Broadway.

Csúsz, köszvény, tagszaggatás, fejfájás, csipő-fájdalom, hátfájdalom stb. ellen legjobb bedörzsölés a Richter-féle

Horgony-Pain-Expeller.

Több mint 20 év óta a legtöbb családban ismeretes mint fájdalom-enyhítő szer és majdnem minden gyógyszerárban kapható 40 és 70 krért. Minthogy utánzások léteznek, ennél fogva mindig határozottan:

„Horgony-Pain-Expeller”
kérendő.

14358. sz.

tk. 1891.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Stangl B. E. végrehajthatónak Stangi Ede és neje Kriszt Anna végrehajtást szenvedett elleni 3000 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő Pécs sz. kir. város határában fekvő a pécsi 525. sz. tjkvben felvett (847—848.) hszsz. 573. 574. sz. házakra 8100 frt becsárban; a pécsi 3767. sz. tjkvben felvett 3872. hszsz. fekvőségre 250 frt becsárban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1892. évi január hó 21-ik napján délelőtt 10 órakor a pécsi kir. törvényszék árverési szobájában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatnifognak.

Árverezoi szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 810 frtot és 25 frtot készpénzben, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 42. § ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint telekönyvi hatóság 1891. évi októb. hó 12-ik napján.

(P. H.)

Lukrits István,

kir. törvénzéki bíró

Nem létezik a világon czélszerűbb
mint az új találmányu, kitűnő szerkezetű „Unicum”

kukoricza-morzsológép

melyen egy ember naponta mintegy 15 hektolitert lemorzsol

csak 3 frt 40 kr.

ezen páratlan munkaképességű morzsológép, mely több kiállításban lett kitüntette. E gép közhasznossága már több ezer példányban bizonyult, előnyei pedig szembetűnő meglepőek. 1. rendkívüli könnyű kezelés; 2. fáradságnélküli gyors munka; 3. erős vasszerkezete és 4. rendkívüli népszerű olcsóság.

Elszállításkor minden darab kipróbáltatik és jótállás mellett küldetik postautánvételt, vagy az összeg előre beküldése mellett.

Czím:

Fekete felvételi irodája

Wien-Bécs V/I. Rüdiger-utca 1/26.